Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2082 | 4 pagini — 20 bani | miercuri 11 ianuarie 1956

Tineri și tinere!

Pentru realizarea cu succes a sarcinilor reieșite din Directivele Congresului al II-lea cu privire la cel de al doilea plan cincinal de dezvoltare a economiei naționale, intensificați tot mai mult întrecerea socialistă, luptați pentru mărirea producției și productivității muncii, pentru îmbunătățirea calității și reducerea prețului de cost, descoperiți și puneți în valoare imensele rezerve interne ale întreprinderilor voastre!

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAȚIONALE
A
REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DECRET

pentru stabilirea datei alegerilor deputaților în sfaturile populare

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne,

DECRETEAZA:

Art. unic. Data alegerii deputaților în sfaturile populare se stabilește la 11 martie 1956.

Președintele Prezidiului
Marii Adunări Naționale,
PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naționale,
A. BUNACIU

ÎNCEPEM NOUL CINCINAL CU ÎNSEMNATE REALIZĂRI

Pentru o productivitate sporită

E de fapt vorba de o formulă simplă:
Productivitatea muncii = $\frac{\text{cantitatea de produse}}{\text{unitatea de timp}}$.

Dar așa cum alte formule simple stau la baza vieții, așa și aceasta stă în centrul întregii noastre activități economice.

Problema creșterii productivității muncii este o problemă principală a economiei noastre naționale. După cum a arătat Lenin, productivitatea, rodnicia muncii, este cea care determină în ultimă instanță victoria unui nou regim social. Dacă capitalismul a învins feudalismul aceasta a fost posibil pe baza unui indice mai înalt al productivității. Socialismul va învinge capitalismul, tocmai pentru că este capabil să descătușeze forțele omului, astfel încît acesta să poată produce nemăsurat mai mult decît înainte.

Datorită reutilării întreprinderilor, folosirii pe scară sporită a metodelor avansate de muncă, productivitatea muncii într-o serie de ramuri ale industriei noastre, cum sînt industria construcțiilor de mașini și industria petroliferă, a crescut simțitor în anii primului cincinal.

Cu toate acestea, pe ansamblul industriei, indicele de sporire cu 75 la sută a productivității muncii nu a fost atins, sporul obținut fiind de numai 47,7 la sută.

Cel de al doilea Congres al Partidului, care a făcut o multilaterală analiză întregii noastre vieți economice, a dezbătut și problema creșterii productivității muncii. Raportul de activitate al C.C. al P.M.R., prezentat la Congres de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, constituie un document de bază în această direcție.

Printre ramurile industriale semnalate pentru serioasa lor rămînere în urmă se află și industria carboniferă. În anii cincinalului, deși în acest sector s-au făcut investiții de aproape 3 miliarde lei și au fost aduse numeroase mașini și mecanizme totuși productivitatea muncii nu numai că nu a crescut, dar a și scăzut la 92 la sută.

Organizațiile U.T.M. rețin critica din Raport prin care s-a arătat că nici ele nu au contribuit la mobilizarea muncitorilor pentru sporirea productivității muncii corespunzător cu utilarea tehnică a minelor. Într-adevăr, împreună cu conducerile celorlalte organizații obștești din bazinele carbonifere, alături de direcțiile întreprinderilor, comitetele U.T.M. sînt și ele răspunzătoare pentru nefolosirea utilajelor și pentru lipsa de preocupare față de mecanizarea complexă în subteran. Nici organizațiile U.T.M. nu s-au preocupat de generalizarea experienței fruntașilor mineri și de aplicarea în mai mare măsură a metodelor avansate și în special a graficului ciclic.

O simțitoare rămînere în urmă în ridicarea productivității există și în ramurile industriei siderurgice, alimentare, textile etc.

Printre principalele cauze ale acestui fapt — s-a arătat la Congresul partidului — se află slaba preocupare pentru introducerea tehnicii noi, a metodelor înaintate de muncă și a normelor cu motivare tehnică, lipsuri în domeniul organizării muncii, folosirea nesatisfăcătoare a utilajelor și mecanizmelor, slaba mecanizare a proceselor grele și cu volum mare de muncă, pierderi din timpul de muncă.

O cauză însemnată a insuficientei sporiri a productivității muncii e de găsit în lipsurile care mai persistă în privința respectării disciplinei socialiste a muncii. Numai absențele nemotivate și cele aprobate de conducerile întreprinderilor în industrie în cursul anului 1954 totalizează aproape 9 milioane de zile-om. Dacă aceste zile ar fi fost lucrate, ele ar fi putut duce la o sporire suplimentară a productivității muncii cu circa 5 la sută. Iar ce înseamnă aceasta poate fi vizibil din calculul următor: o creștere a productivității muncii cu numai 1 la sută în industrie echivalează cu o producție suplimentară în valoare de aproape 450 milioane de lei anual.

În ce privește organizațiile U.T.M., ele trebuie de asemenea să ducă o activitate mai intensă în vederea întăririi disciplinei deoarece unii tineri lipsesc încă nemotivat de la lucru, au o atitudine necorespunzătoare față de maiștri și tehnicieni.

Un alt factor de seamă în vederea sporirii productivității muncii este preocuparea față de extinderea experienței înaintate. Deși în prezent nu există întreprindere fără fruntași, totuși metodele lor nu sînt însușite decît în mică măsură. Deunăzi tînărul fruntaș în producție Mihai Ștefan a făcut un schimb de experiență cu metoda graficului ciclic la mina Țebea. Alături de minerii de aici, toată conducerea întreprinderii, directorul, inginerul șef, ca și secretarul U. T. M. au putut vedea și au și văzut cu ochii lor că folosirea graficului ciclic sporește producția într-o măsură impresionantă. Tinerii tehnicieni au arătat și posibilitățile pentru extinderea metodei. Dar Mihai Ștefan a plecat și de a doua zi la mina Țebea a început să se lucreze iarăși cu metode înapoiate, ca înainte.

Ca stimulent pentru o producție sporită, pentru folosirea metodelor avansate, o mare importanță are normarea tehnică a muncii. Nu sînt rare cazurile cînd în prezent normele „se aranjează" în așa fel încît să se obțină neapărat un anumit cîștig mediu și „toată lumea să fie mulțumită". Introducerea unor norme reale, stabilite în mod științific, corespunzătoare cu nivelul actual de utilare tehnică a întreprinderilor și cu experiența în producție dobîndită de masa muncitorilor, a unor norme care să evolueze pe măsura progresului tehnic, va stimula inițiativa muncitorilor în vederea sporirii productivității muncii — singura cale de ridicare a nivelului de trai.

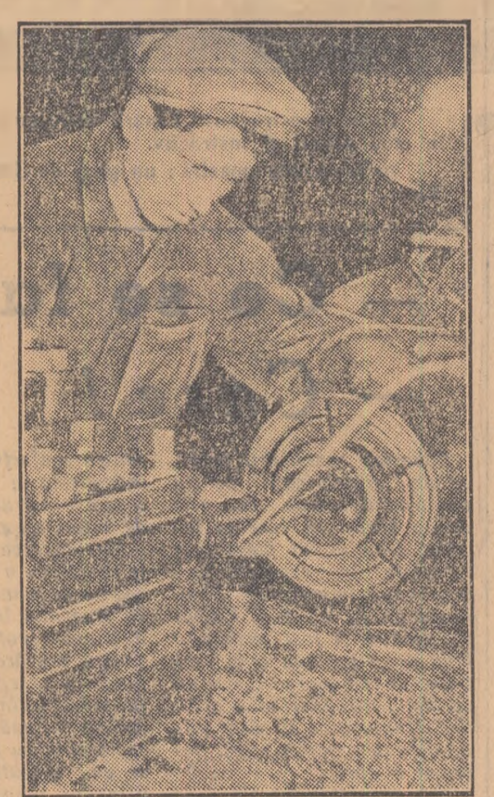
În noul plan cincinal, creșterea continuă a productivității muncii se bizuie pe dezvoltarea cu precădere mai departe a industriei grele. Sarcinile din planul de investiții prevăd de asemenea măsuri în vederea lărgirii și reconstruirii întreprinderilor în funcțiune ca și a introducerii unor noi utilaje care să țină seama de ultimele cuceriri ale tehnicii mondiale.

În aceste condiții, tineretul poate și trebuie să aducă o contribuție și mai mare la sporirea productivității muncii. Căi numeroase îi stau la îndemînă. În primul rînd o mai bună calificare, atît prin cursurile de minim tehnic cît și prin forme superioare de calificare. Mai mult avînt trebuie dat inițiativei creatoare a tineretului în vederea lărgirii mișcării de inovații, mai multă amploare participării sale în întrecerea socialistă. Trebuie simțitor întărită disciplina socialistă a muncii. Îmbunătățirea formelor tinerești de organizare în producție — brigăzile de tineret și posturile utemiste de control — poate de asemenea da o contribuție simțitoare la creșterea productivității muncii.

În noul plan cincinal — arată Directivele Congresului al doilea al partidului — productivitatea muncii trebuie să crească în industrie cu cel puțin 45—50 la sută.

Tineri muncitori, luptați pentru realizarea acestui obiectiv! Alături de voi în această luptă sînt toți oamenii muncii!

Scînteia tineretului



Utilaj pentru șantiere

Colectivul uzinei „Progresul" din Brăila a studiat cu multă atenție, în lumina Directivelor Congresului partidului cu privire la cel de al doilea plan cincinal, posibilitatea perfecționării tipurilor de utilaje produse în prezent, precum și trecerea la fabricația în serie a unor noi tipuri de utilaje pentru construcții.

Ca prim rezultat al acestei munci, s-au adus importante îmbunătățiri la rulourile compresoare de 10 tone, la gredere și la excavatoarele de 0,5 mc., care vor putea funcționa cu productivitate sporită.

Anul acesta uzina va livra șantierelor de construcții, noi utilaje pentru lucrări de terasamente și nivelări cum sînt: screpere de 1,5 tone, buldozere perfecționate, acționate de tractoare K.D.-35. Pentru încărcarea vagoanelor și autocamioanelor se vor fabrica, pentru prima oară, lopeți mecanice cu o productivitate de 10 tone pe oră, precum și încărcătoare cu cupe adaptabile la tractorul K.D.-35. Carierele de piatră pentru construcții vor primi concasoare cu o productivitate orară de 28 tone.

Un vagon modern de cale ferată

ARAD (de la corespondentul nostru).

Încă din primele zile ale noului an, colectivul uzinelor de vagoane „Gheorghi Dimitrov" din Arad a realizat un nou prototip de vagon elegant pentru clasa a III-a, prevăzut cu 11 compartimente și 88 de locuri.

Printre creatorii acestui nou prototip se află inginerii Bakony Koloman și Boșniag Gheorghe, dispecer șef, cu ajutorul a numeroși maiștri, tehnicieni și muncitori.

Vagonul are o lungime mai mare ca celelalte, în schimb este mult mai ușor decît vagoanele construite pînă acum. El este de asemenea prevăzut cu ventilație în plafon și instalații de radioficare în fiecare compartiment și pe culoare.

Din nou în întrecere

De îndată ce tractoarele s-au întors de pe teren în stațiune, la S.M.T. Roman, regiunea Iași au început reparațiile. În anul acesta, toate tractoarele se repară în stațiune. Nu a fost trimis niciunul la centrul mecanic sau în vreo întreprindere industrială. Aceasta deoarece în campaniile agricole din anul trecut tinerii tractoriști au folosit cu pricepere tractoarele și le-au îngrijit cu toată atenția, ceea ce a făcut ca, acum, să aibă doar mici defecțiuni.

Munca de reparații a tractoarelor și mașinilor agricole a fost organizată pe posturi de lucru, după metoda sovietică de reparații pe ansamble și subansamble. De îndată ce au început reparațiile, întrecerea, pornită pe ogoare, a continuat și în ateliere la fel de aprigă. Iar roadele acestei însuflețite întreceri se văd. Pretutindeni în ateliere se muncește intens. Fiecare dintre posturile de lucru vrea să ajungă pe locul de cinste — de fruntaș. Și munca avîntată a tuturor mecanizatorilor este rodnică. Pînă acum cîteva zile, în stațiune se terminaseră cu totul reparațiile la semănători și cultivatoare, precum și la un mare număr de tractoare, pluguri, grape etc. Dintre mecanizatori, cei mai harnici în munca de reparații au fost comunistul Vasile Clement și utemiștii Ion Tabarcea, Carol Mihăeș, Jenică Prepeliță și Laurian Stegaru.

Odată cu repararea și pregătirea tractoarelor și mașinilor agricole pentru bătăliile recoltelor din primul an al celui de al doilea cincinal, mecanizatorii de la S.M.T.-Roman își însușesc noi și bogate cunoștințe profesionale, învață tainele tehnicii moderne și ale agrotehnicii înaintate, participînd cu regularitate la cursurile profesionale.

Corespondent
NICOLAE PLUGARU

Utemistul Cioc Ion, responsabilul unei brigăzi de tineret de la uzinele „Republica" din Capitală, lucrează încă din primele zile ale celui de al doilea cincinal în contul anului 1961. Organizîndu-și bine locul de muncă el depășește zilnic planul cu 35 la sută.

Iată-l în fotografie lucrînd la filetatul unor mufe de utilaj petrolifer.

La fabrica „Proletarul" din Turda

La fabrica „Proletarul" din Turda au intrat în funcțiune 3 noi cuptoare pentru arderea produselor refractare, din cele 4 planificate a fi date producției în primul trimestru al acestui an. Noile cuptoare sînt prevăzute cu instalații speciale de ardere a gazului metan, fapt care asigură scurtarea ciclului de ardere a produselor refractare.

Odată cu intrarea în funcțiune a noilor cuptoare s-a început fabricarea unui nou produs — blocuri refractare pentru cuptoarele de topit sticla — care va fi realizat în mari cantități în cel de al doilea plan cincinal.

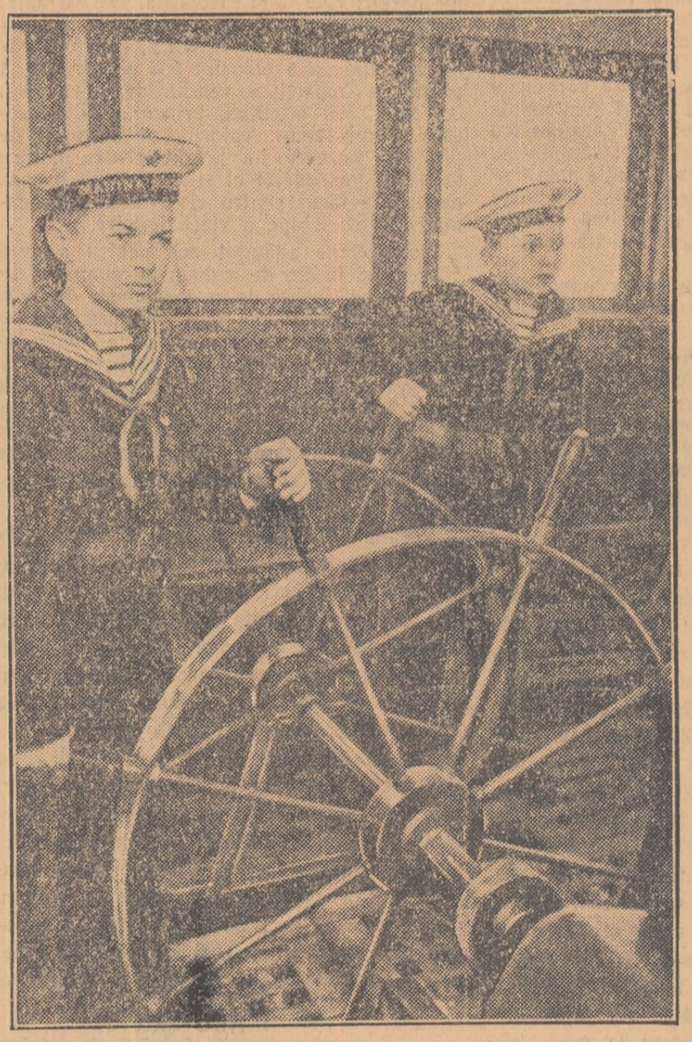
Țiței peste plan

Anul care a trecut a fost bogat în realizări pentru petroliștii din Moldova. În cinstea Congresului partidului ei și-au îndeplinit cu mult înainte de termen planul anual de producție, extrăgînd în plus, pînă la 31 decembrie, sute de mii de tone țiței. La sfîrșitul primului cincinal producția de țiței din Moldova a fost de peste 9 ori mai mare în comparație cu anul 1950.

Directivele celui de al II-lea Congres al partidului prevăd creșterea continuă a producției de țiței.

Petroliștii de la Trestul 4 Moinești vor realiza în acest an o producție de țiței cu 8,3 la sută mai mare față de anul 1955. În acest scop conducerea trestului a adoptat, la propunerile muncitorilor, o serie de măsuri tehnico-organizatorice printre care: repunerea în producție a unor sonde inactive, extinderea metodei de fisurare hidraulică, utilizarea mai rațională a brigăzilor de intervenție, întocmirea de grafice pentru operațiile de deparafinare a sondelor și altele.

Hotărîți să îndeplinească cu cinste sarcinile sporite ce le revin, petroliștii din Moldova au extras în prima săptămînă a noului an 24 tone de țiței peste plan.



Viitori marinari ai patriei — elevii școlilor de marină — își petrec încă de pe acum o bună parte din timp pe nesfîrșitele întinderi ale apelor.

Iată-i în fotografie pe elevii unei școli de marină în timpul orelor de practică pe un vas școală.

Tinerii corespondenți ne scriu

Cu toate că a luat ființă recent, muzeul zoologic de la Facultatea de zootehnie Timișoara are o serie de colecții prețioase și chiar piese rare din bogata faună a țării noastre.

Aici se pot vedea de pildă: mistreți, căprioare, lupi, pelicani din delta Dunării etc. Muzeul mai posedă un exemplar rar de cap de bivol.

Bogată și variată este colecția de fluturi a muzeului. Într-o vitrină sînt expuse broaște și șerpi.

În muzeu se mai pot vedea pești de mare: peștele electric, pisica de mare și multe alte animale. Un obiect documentar prețios al muzeului îl constituie o măsea de mamut.

Muzeul zoologic al Facultății de zootehnie din Timișoara este un prețios mijloc de îmbogățire a cunoștințelor studenților.

Corespondent
I. ANASTASIU

Pentru ca tinerii din școala profesională specială Gura-Ocniței să-și însușească cît mai temeinic cultura, în cadrul școlii s-a înființat un cerc literar.

La acest cerc participă cei mai talentați tineri cît și iubitorii de literatură. În cadrul orelor de literatură tinerii elevi învață să compună, să povestească, să trateze teme interesante.

Unele din temele care au fost prezentate a fost și rezumatul cărții „Drum printre aștri", prezentare făcută de către utemistul Nichifor Constantin. În cadrul orelor cercului literar se vor trata problemele: „Răscoalele și grevele oglindite în operele scriitorilor noștri", „Critica regimului burghezo-moșieresc oglindită în operele scriitorilor noștri" și altele.

Corespondent
VASILE
D. DUMITRU

Solemnitatea unor decorări

Marți la amiază, a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale solemnitatea unor decorări.

Au asistat tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale și alții.

Pentru activitatea depusă și ajutorul dat mișcării muncitorești în lupta pentru eliberarea patriei de exploatare și de jugul fascist, au fost decorați cu ordinele „Apărarea Patriei" clasa 3-a, „Steaua Republicii Populare Romîne" clasa 5-a și Medalia „Eliberarea de sub jugul fascist" 31 de tovarăși.

După ce s-a dat citire decretelor Prezidiului Marii Adunări Naționale pentru conferirea ordinelor și medaliilor, tovarășul dr. Petru Groza a înmînat celor prezenți înaltele distincții.

Tovarășul dr. Petru Groza a felicitat apoi pe cei decorați.

Au răspuns mulțumind pentru distincțiile acordate, tovarășii Avram Caras Iosub și Ștefan Petrache.

(Agerpres)



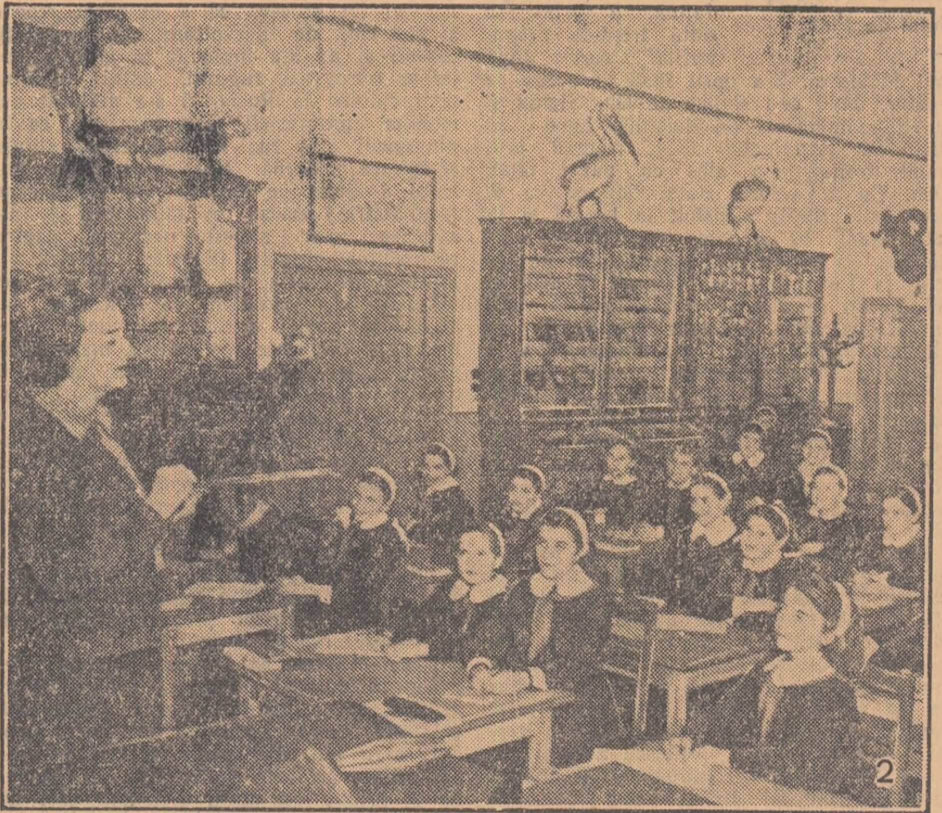
DIN NOU LA ȘCOALĂ

1 Amintirile plăcute e greu să le uiți chiar după un timp îndelungat, dar mai cu seamă după numai cîteva zile. Parcă îți face plăcere să le împărtășești și prietenilor. Așa li se întîmplă și elevelor clasei a VIII-a a școlii medii nr. 8 din București.

După 10 zile de vacanță ele s-au reîntors la școală. Imaginea deosebit de plăcută a vacanței stăruie încă în mintea lor. Iată-le, strînse în jurul unei tovarășe profesoare voind fiecare să povestească cum și-a petrecut zilele vacanței de iarnă. Numai despre excursia organizată la „Pîrîul Rece" au de spus o mulțime de lucruri; au urcat la Diham, au organizat un concurs de schi și cîte altele. Dar jocul cu săniuța, plin de peripeții din Parcul de cultură și odihnă, numărul mare de cărți citite în acest timp, nu sînt și astea amintiri frumoase?

Zilele de vacanță au sporit mult forțele de muncă ale elevelor chiar din prima zi a pătrarului trei au obținut rezultate îmbucurătoare. Sîrbu Olga și Popa Virginia își exprimă mulțumirea pentru notele de 5 obținute la franceză. Floriana Filip și Georgeta Gavrilă sînt fericite că pe lîngă celelalte note de 5 li s-au mai adăugat cîte una la geografie...

Ziua de ieri a fost la fel de lungă ca toate celelalte. Mult mai bogată însă, în evenimente și bucurii.



2 Pentru unele eleve ziua de 10 ianuarie a fost nu numai prima zi de școală din cel de al III-lea pătrar, dar și o zi în care au făcut cunoștință cu noi materii menite să le întregească pregătirea ce o primesc în școală.

Elevele din clasa VI-a A a Școlii medii de fete nr. 8 din Capitală au ascultat cea dintîi lecție de zoologie, anume despre răspîndirea și clasificarea animalelor. Tovarășa profesoară Maria Movileanu folosind materialul didactic din laborator a reușit ca întreaga clasă să înțeleagă cele predate.

Purtător al insignei „Prieten al cărții"

Mare mi-a fost bucuria, cînd am aflat despre organizarea unui concurs care are ca scop să atragă spre comorile minunate ale literaturii cît mai mulți tineri din patria noastră.

La recenziile care se țineau la noi în uzină eram nelipsit. M-a interesat îndeosebi recenzia asupra romanului „Al nouălea val" de Ilya Ehremburg.

Figurile luminoase ale eroilor „Tinerei Gărzi" de Fadeev m-au atras, de asemenea, de la primele pagini ale romanului.

Participînd la concurs, am putut să cunosc mai bine opera marilor noștri clasici. Cu acest prilej, am putut să înțeleg mai bine sensul poeziilor lui Eminescu, Coșbuc sau al satirei lui Caragiale.

Acum sînt un cititor nelipsit al bibliotecii populare din parcul „Nicolae Bălcescu" din cartierul meu. Dar atunci cînd nu găsesc acolo vreo carte pe care vreau s-o citesc, o cumpăr și în felul acesta biblioteca mea personală se îmbogățește.

Cît de mare mi-a fost bucuria după discuția finală la care participasem și eu, cînd s-a anunțat că voi fi purtător al insignei „Prieten al cărții"! Și în clipa aceea am simțit ca și altă dată cît de minunată este viața tineretului din patria noastră, ce largi sînt porțile deschise de partid pentru acei ce vor să soarbă din izvorul nesecat al științei și culturii.

Iar în viața mea și de-acum înainte cartea va fi un prieten bun, de care nu mă voi despărți niciodată.

GHEORGHE DUMITRU
Responsabil cu munca culturală în comitetul U.T.M. al uzinei „Boleslaw Bierut"

O seară de întrebări şi răspunsuri

Inainte, utemiştii din satul Tătăranu veneau la adunările generale ale organizaţiei lor, stăteau cîteva ore şi întrucît nu aflau nimic nou şi interesant, a doua oară nu mai veneau. De aceea acum comitetul organizaţiei de bază U.T.M. se străduieşte ca fiecare adunare să fie cît mai interesantă. Cei care vin mai de vreme au posibilitatea să joace şah, să asculte radio etc.

De curînd tinerii din sat au aflat că comitetul organizaţiei de bază U.T.M. organizează o seară de întrebări şi răspunsuri pe marginea statutului model al gospodăriei agricole colective, la care va participa şi primul secretar al comitetului raional U.T.M. Intr-o şedinţă, membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. cu ajutorul instructorului raional au luat ultimele măsuri pentru buna desfăşurare a acestei adunări. Unii dintre ei au primit sarcini pentru mobilizarea tinerilor la şedinţe. Totul trebuia pregătit bine mai ales că la şedinţă participau pentru prima oară mulţi tineri neutemişti. In sala de şedinţe totul era aranjat cu grijă. Au fost aduse multe bănci, lămpile au fost şterse, iar masa prezidiului a fost împodobită cu flori şi pînză roşie. Utemista Didina Radu, ca o bună gospodină ce este, s-a îngrijit de toate acestea. In sală se adunaseră mulţi tineri.

Locurile de pe bănci au fost ocupate toate, tinerii însă continuau să sosească. S-au mai adus scaune.

După ce tovarăşul Mielu Cucu, prim-secretar al Comitetului raional U.T.M. Lieşti — regiunea Galaţi, a făcut o expunere despre statutul-model al gospodăriei colective, tinerii au pus o serie de întrebări care au dat prilej de aprinse discuţii.

Tînărul Radu I. Constantin a vrut să afle mai pe larg care sînt foloasele lucrării pămîntului în colectiv.

— In primul rînd — explică primul secretar — desfiinţarea haturilor face posibilă lucrarea pămîntului cu maşini agricole. Iată de pildă, întovărăşirea din satul nostru este una dintre cele mai bune din raion. Membrii acestei întovărăşiri lucrînd pămîntul cu maşinile S.M.T.-ului după metode avansate au reuşit să obţină 2.500 kg. grîu la hectar şi 3000 kg. porumb ştiuleţi la hectar. Alături de tarlaua cu porumb a întovărăşiţilor a fost şi tarlaua ţăranilor cu gospodării individuale. Mulţi din voi aţi constatat singuri ai cui porumb este mai bun, iar pentru cei care n-au aflat pot să adaug că întovărăşiţii au obţinut cu 700 kg. la hectar mai mult decît ţăranii individuali. Insă în gospodăria colectivă avantajele sînt şi mai mari. Aci se folosesc în mod chibzuit îngrăşăminte chimice şi naturale, aşa cum au făcut colectiviştii din comuna Cioroşti care au obţinut 3600 kg. porumb boabe la hectar.

Utemista Didina Radu vrea să capete şi ea răspuns la două probleme care o frămîntă de mult. In primul rînd, pe ea o interesează cum se face retribuţia muncii şi cît poate cîştiga un colectivist într-un an; în al doilea rînd vrea să afle — şi întrebarea, pusă cu toată seriozitatea, stîrneşte rîsul în rîndul tinerilor — ce zestre primeşte un tînăr din partea gospodăriei cînd se căsătoreşte.

— Retribuţia muncii în gospodăria colectivă — explică primul secretar — se face după zilele-muncă efectuate. Pentru leneşi nu e loc în gospodăria colectivă, iar munca celor harnici este bine răsplătită. De exemplu, tînărul Ion Şerbu de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Gulianca, care împreună cu soţia sa a efectuat 508 zile-muncă, a primit la împărţirea veniturilor 8.144 kg. cereale, 2.500 lei, lînă, brînză şi alte produse. Anul trecut, valorificînd belşugul de produse pe care l-a primit pentru munca sa de la gospodărie el şi-a construit o casă nouă, şi-a făcut pentru el şi soţie îmbrăcăminte bună şi duc o viaţă fericită.

Mai trebuie adăugat aci, pentru a avea răspuns şi la cea de a doua întrebare, că tînăra Anica Capotă de la gospodăria agricolă colectivă Nănești şi-a făcut singură, din veniturile primite de la gospodărie, toate lucrurile necesare unei fete cînd se mărită, iar în această toamnă tot singură a primit peste 2.000 kg. de cereale. Şi ca ea sînt nenumărate fete şi nenumăraţi flăcăi care muncind cu tragere de inimă în gospodărie s-au căsătorit şi au întemeiat cămine îmbelşugate şi fericite.

Răspunsurile date de primul secretar la zecile de întrebări a antrenat la discuţii aproape pe toţi cei prezenţi care au vorbit pe larg despre viaţa colectiviştilor. Tinerii Tănase Pavel, Stănică Stoica şi alţii au vorbit de exemplu despre felul cum sînt îngrijite animalele şi despre specializarea colectiviştilor într-o anumită ramură. Cu ocazia discutării acestor probleme tinerii şi-au manifestat totodată hotărîrea de a lămuri părinţii, rudele şi prietenii lor problemele ridicate în discutarea statutului-model al gospodăriei colective şi de a-i lămuri asupra marilor avantaje ale muncii în comun.

Cu siguranţă că această seară de întrebări şi răspunsuri va rodi în numărul de cereri pentru înfiinţarea gospodăriei colective.

IANCU TRIFAN
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Galaţi



Nu de mult, în repertoriul Studioului actorului de film „C. Nottara", mutat în sala Libertatea din strada Dobrogeanu Gherea, a intrat piesa dramaturgului Mircea Ştefănescu „Patriotica romînă". Ea demască regimul burghezo-moşieresc de tristă amintire în care politicienii afacerişti şi corupţi conduceau destinele ţării şi poporului nostru. Piesa este primită cu căldură de public.

Fotografia noastră surprinde o scenă din spectacolul „Patriotica romînă".



Tinerii constructori ai marii hidrocentrale de pe Bistriţa îşi petrec timpul liber în mod plăcut şi instructiv.

In fotografia noastră: un grup de tineri la cercul literar de la Clubul central Bicaz.

S-a deschis casa-muzeu „N. Grigorescu"

Casa în care a trăit la Cîmpina pictorul Nicolae Grigorescu a fost distrusă în 1918 de către cotropitorii imperialişti germani. Anii care s-au scurs aşternuseră peste ruine cenuşa uitării. Dar oamenii muncii din Cîmpina, preţuind pe marele lor concetăţean au rezidit din temelii casa şi au transformat-o în muzeu. Aici se găsesc acum o parte dintre picturile salvate, 40 de tablouri din cele peste 200.

Vizitînd acest muzeu te impresionează îndeosebi camera de lucru. Mobila, obiectele, tablourile sînt aşezate aidoma ca în zilele cînd aici lucra pictorul. Doar el lipseşte. Masa de lucru, şevaletul, poliţele, un scrin şi un scaun cu sculpturi florentine, scoarţe cu motive romîneşti şi covoare orientale, toate reamintesc gustul pentru frumos al lui N. Grigorescu.

Pe pereţii din lemn lustruit sînt aşezate tablouri preţioase. „Coliba" reprezintă un mic bordei fără ferestre pe care flutură cîteva zdrenţe — averea locatarilor. In faţa uşii scunde se încălzeşte la soare o bătrînică ce cîrpeşte. Acest tablou ca atîtea altele a reuşit să înfăţişeze viaţa plină de lipsuri a ţăranilor şi să fie un act de acuzare a regimurilor trecute.

Optimismul şi vitalitatea poporului nostru sînt însă oglindite cu măiestrie desăvîrşită într-o suită de tablouri ale vieţii rustice, dintre care cunoscutele: „Carul cu boi" altele înfăţişînd ciobănaşii, ţărăncuţele. Casa muzeu „N. Grigorescu" este vizitată zilnic de numeroşi oameni ai muncii.

Corespondent
MARIA CONSTANTINESCU

— Ce se fabrică aici?
— Case!

Povestea construirii fabricii de prefabricate pentru construcţii, începe cu cele cîteva barăci în care la început s-au lucrat piese prefabricate în cantităţi fără prea mare importanţă. După aceea an de an s-au ridicat noi clădiri. A fost terminată hala nouă iar mai apoi centrala de betonare care au permis introducerea a două linii tehnologice al căror utilaj în mare parte a fost fabricat în ţară.

S-a dezvoltat fabrica — a sporit şi producţia. Zi de zi tot mai multe prefabricate iau drumul şantierelor de construcţii din ţară. Drept răsplată a muncii, inginerul şef Mircea Haniagiu şi maiştrii Iuliu Pari şi Nicolae Florea au devenit Laureaţi ai Premiului de Stat.

Alături de el au crescut oamenii, au devenit stăpîni pe tehnică, inovatori în producţie. Cei 52 de inovatori ai întreprinderii au predat pînă în prezent la serviciul tehnic 151 inovaţii. Numai în trimestrele II şi III ale anului 1955 au fost înregistrate 53 noi inovaţii. Multe din ele, ca de exemplu suprimarea tuburilor de tablă la fabricarea grinzilor de pătule şi noul sistem de sudare a platbenzilor de la uşile şi ferestrele metalice, sînt generalizate în ramura de producţie sau aplicate în întreprindere. Prin aplicarea acestor inovaţii şi raţionalizări întreprinderea a realizat economii de manoperă şi materiale în valoare de 401.883 lei.

In vederea îndeplinirii angajamentelor luate în cinstea Congresului partidului s-au aplicat măsuri tehnico-organizatorice menite să îmbunătăţească continuu procesul tehnologic, să uşureze munca oamenilor. Se fac pregătiri pentru confecţionarea pe cale industrială a planşeelor necesare construcţiilor din fîşii de beton precomprimat.

Mecanizarea muncilor grele constituie o preocupare de seamă în munca colectivului. In prezent a început construirea unui prototip de lopată pentru descărcarea din vagoane a agregatelor. La secţia precomprimate se pune în funcţie o nouă pompă de 600 atmosfere, cu ajutorul căreia se va executa tensionarea grinzilor precomprimate.

Fabrica este în continuă dezvoltare. Intr-o parte a curţii, pe lîngă halele vechi se toarnă fundamentul pentru alte două hale. Aceasta va permite intrarea în funcţiune a unor noi linii tehnologice.

Datorită creării condiţiilor corespunzătoare de muncă întrecerea între echipe şi brigăzi se desfăşoară cu înflăcărare

Brigada de fierari betonişti condusă de tînărul maistru Moise Dumitrescu lucrează la executarea armăturilor pentru diferite piese. Cei 3 utemişti care compun această brigadă au învăţat cu toţii aici meseria Alexandru Nicodim, Moise Grigore şi Petrache Panait au fost calificaţi de responsabilul brigăzii. Sub mîinile lor dibace dantela de metal creşte văzînd cu ochii, ia forma de stîlp, grindă sau cheson. Brigada e vestită pentru realizarea de economii de materiale. In acelaşi timp, lună de lună s-a înregistrat o depăşire medie de pînă la 2 norme pe brigadă.

Urmărind procesul de fabricaţie ajungem la hala de turnare. Din afara halei banda rulantă aduce materialul şi-l introduce în staţia de betonare. De aici malaxoarele fac betonul care se va turna în cofraje pregătite dinainte pentru turnarea pieselor.

Maiştrii Ştefan Orban şi Nicolae Văleanu ne arată cele două linii tehnologice. Prima, unde se face turnarea pieselor mari în forme fixe şi a doua, pentru turnarea pe masa vibrantă a pieselor cu volum mic. Pe prima linie formele uriaşe dovedesc noile succese obţinute de brigada condusă de Ion Ştefan. Cu toţii se mîndresc de piesele mari, turnate pentru prima oară în ţară şi care ating zeci de tone. Aşa sînt de pildă grinzile precomprimate pentru o cale de rulare cu o deschidere de 18 metri în greutate de 22 tone. Acum, după introducerea metodei de aburire, piesele se întăresc repede, iar în 24 ore se şi face decofrarea. Dezvoltarea continuă a fabricii scoate însă la iveală şi o serie de greutăţi care cu ajutorul cabinetului tehnic şi al muncitorilor cu o bogată experienţă practică sînt rezolvate. Aşa de pildă s-a studiat şi rezolvat problema etuvării simultane a 6 piese. In urma acestui fapt în numai 24 ore s-au turnat 35 chesoane ceeace a făcut ca hala de turnare să-şi îndeplinească planul pe luna decembrie 1955 în proporţie de 129,90 la sută.

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii acestei fabrici, tineri şi vîrstnici, animaţi de succesele obţinute în anii trecuţi, au pornit cu şi mai mult spor munca pentru îndeplinirea măreţelor sarcini pe care noul cincinal le pune în faţa tinerei noastre industrii de elemente prefabricate pentru construcţii.

CAROL SZABO
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

COLŢUL ŞTIINŢEI ŞI TEHNICII

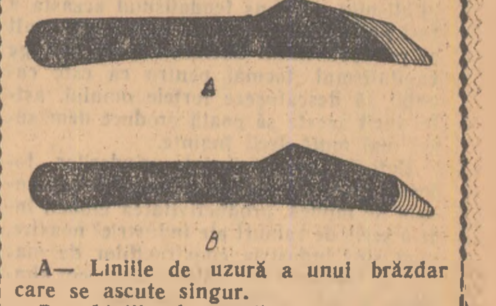
Brăzdare care se ascut... singure

Nu sînt mulţi acei care ştiu cîte dificultăţi prezintă un brăzdar neascuţit. Ar fi suficient să spunem că rezistenţa plugului la înaintare creşte deseori cu peste 150 la sută, consumul de carburanţi cu 125 la sută, adîncimea de lucru scade cu 62 la sută, productivitatea muncii cu 52 la sută. Ar fi suficient dar nu complect. „Pierderile" sînt mult mai mari. De obicei, pentru a preveni asemenea influenţe negative, brăzdarele tocite se scot de pe plug şi se ascut. Ascuţirea lor se poate face de 6 ori. De obicei ascuţirea fiecărui brăzdar durează 30 de minute (fără a socoti timpul necesar pentru demontarea şi montarea lui pe plug). Inmulţiţi 30 cu 6, apoi cu numărul brăzdarelor fiecărui plug şi veţi afla cît de mult ne costă ascuţirea brăzdarelor.

Şi iată că inginerul sovietic I. Eremenko, după o asiduă muncă de cercetare, a propus ca în locul brăzdarelor obişnuite să se utilizeze brăzdare care se ascut... singure.

Da! Nu vă miraţi! Aceasta nu este o figură de stil, ci o interesantă realizare tehnică. Asemenea brăzdare se fabrică în prezent în serie în uzinele din U.R.S.S. In loc să se tocească, brăzdarele se ascut singure în timpul lucrului. Şi nu numai atît. In loc să fie confecţionate din oţel scump, ca toate brăzdarele de plug, ele sînt confecţionate acum din fontă ieftină. Şi, totuşi, durata lor de exploatare este mai mare decît a brăzdarelor de oţel.

„Secretul" de fabricaţie al unor asemenea brăzdare este foarte simplu. Brăzdarele se toarnă într-o cochilă specială, formată într-o parte din metal şi-n alta din pămînt. Fonta turnată într-o asemenea cochilă se răceşte diferit. In partea metalică a cochilei „lichidul" metalic fierbinte, venind în contact cu metalul, bun conducător de căldură, se răceşte repede formînd fonta albă, cu o duritate



A— Liniile de uzură a unui brăzdar care se ascute singur.
B— Liniile de uzură a unui brăzdar obişnuit.

mare. In partea de pămînt a cochilei răcirea decurge mai încet, formîndu-se fonta cenuşie cu o duritate mult mai mică.

Cu alte cuvinte se obţine un brăzdar format din cîteva straturi de metal de diferite durităţi. Stratul superior are duritatea cea mai mare. Stratul inferior are duritatea de două ori mai mică. Stratul de la mijloc, adică stratul provenit din fonta răcită mai repede decît în partea care a fost în contact cu pămîntul dar mai încet decît în partea care a fost în contact cu cochila metalică, are o duritate intermediară.

In timpul lucrului aceste straturi se uzează în mod diferit. In timp ce stratul superior mai dur se uzează mai încet, cel inferior mai moale se uzează mai repede. In acest fel partea uzată mai puţin, rămasă ca o proeminenţă a brăzdarului, reprezintă de fapt tăişul acestuia. Ea se deplasează mereu spre corpul trupiţei paralel cu uzura metalului. In acest fel uzarea diferită a straturilor face ca în timpul lucrului un asemenea brăzdar să se ascută în permanenţă.

Este interesant de remarcat că deşi brăzdarul are un strat destul de mare cu duritate scăzută totuşi pînă la uzura lui definitivă un asemenea brăzdar poate ara un teren mai mare decît în cazul cînd s-ar utiliza un brăzdar de oţel (420-450 ha. faţă de 350-380 ha.).

In prezent în Uniunea Sovietică brăzdarele care se ascut singure capătă o utilizare din ce în ce mai largă.

Ing. A. FLEGON

Oameni de seamă din trecutul patriei noastre

Neculai Milescu Spătarul — un călător şi un diplomat iscusit

Conf. univ. Dumitru Almaş
Laureat al Premiului de Stat

In cea de-a 41-a povestire din şirul celor cuprinse în „O samă de cuvinte", Neculce ne-a transmis o succintă, dar vie, colorată şi plină de dragoste biografie a Spătarului Milescu.

Cercetătorii mai din coace puţine au mai adăugat la ceea ce, în esenţă, scrisese bătrînul Neculce. Ba mulţi au cercat să-l califice ca pe un transfug şi să-l ponegrească pe nedrept cu epitete de compilator fără însemnătate. Dar în lucrarea sa „Geografia în Rusia în veacul al XVII-lea" publicată în 1949 în Editura Academiei de Ştiinţe din U.R.S.S., geograful sovietic D. M. Lebedev, consacrînd lui Milescu un amplu studiu, îl aşează printre cei mai de seamă călători, diplomaţi şi geografi ai secolului în care a vieţuit.

A fost Milescu un om neastîmpărat, setos de ştiinţă şi de faptă, un om care nu s-a lăsat prins în smîrcul nepăsării orientale care covîrşea boierimea moldoveană din vremea lui, ci, fără teamă de necunoscut, cu simţul aventurii în sînge, a spart orizontul îngust al clasei lui, a răscolit lumea, a cercetat-o cu osîrdie şi a ajutat şi pe alţii s-o cunoască. Aşa omul născut în Mileştii Vasluiului la 1636, a devenit cel dintîi romîn cu spirit modern şi cel dintîi părtaş al nostru la ştiinţa geografică şi la diplomaţia modernă.

Cultura epocii a primit-o la şcoala deschisă de Vasile Lupu la Iaşi, de la dascăli vestiţi ca ucrainianul Sofronie Pociaţki, la Constantinopol de la Gavril Vlasios, cunoscut profesor grec. Foarte de tînăr, Milescu a ajuns să ştie bine slavoneşte, greceşte, latineşte, turceşte, italieneşte. Şi măcar că, pe atunci, în ţările răsăritene învăţămîntul avea un străvechi şi greoi veşmînt religios, tînărul moldovean a căutat să-l depăşească şi să se înfrupte din ştiinţa nouă a acelui veac îndrăzneţ, în care trăia Descartes şi Galileo Galilei.

Intorcîndu-se în Moldova, Neculai Milescu a uimit boierii cu ştiinţa şi cutezanţa lui. Şi, după datină, a prins să salte treptele dregătoriilor spre divanul Moldovei. S-a oprit însă la aceea de spătar, după ce-l slujise pe Gh. Ştefan şi uneltise împotriva lui Ştefăniţă Lupu şi după ce, prin leatul 1661, rîvnind probabil tronul, s-a ales cu nasul tăiat, cîrn. De la această dată, Milescu va fi, zece ani, pribeag neostoit în lungul şi în latul lumii: ba dregător în Ţara Romînească, ba capichehaie uneltitoare de intrigi la Ţarigrad, ba pacient la doctorii rhinoplaşti din Berlin să-şi dreagă nasul şi să mai îmbunătăţească măcar cît de cît fosta frumuseţe a chipului, ba la Stettin pe lîngă nefericitul domn pribeag Gh. Ştefan, ba sol al acestuia la Stockholm şi la Paris, ba iarăşi în Moldova să-şi îngroape domnul şi din nou la Ţarigrad să-şi caute un adăpost, că-n Moldova nu putea rămîne ca omul care cutezase a ridica glas împotriva unui domnitor nevolnic.

Dar Milescu a cunoscut bine poporul romîn, graiul, firea, trecutul de luptă şi suferinţele îndurate din pricina jugului otoman. A făcut parte din rîndul acelor cărturari vestiţi, ca Miron Costin şi mitropolitul Dosoftei, care au ajutat aşa de mult renaşterea culturală a poporului nostru şi cu care Milescu a rămas prieten pînă la sfîrşitul zilelor Increzător în graiul poporului nostru, Milescu a făcut cea dintîi tălmăcire în întregime a bibliei. Şi tot el este cel dintîi romîn căruia i s-a tipărit o lucrare originală. Este vorba de „Enchiridion sive Stella orientalis".

Şi, pe cînd se afla la Ţarigrad, fără nădejde să pună ţenchi, cum spune cronicarul, traiului anevoios de surghiun, iată că ţarul Alexei Mihailovici cere patriarhului din Constantinopol tîlmaci iscusit pentru limba greacă, latină, turcă. Patriarhul l-a recomandat atunci pe Milescu, drept cel mai potrivit pentru asemenea îndeletnicire grea şi plină de răspundere. Aşa, în vara lui 1671, Milescu a fost primit la Kremlin, i s-au probat cunoştinţele despre limbile străine, a fost angajat la Posolski Pricaz, despărţămîntul treburilor externe din Moscova şi, curînd, ales printre puţinii tîlmaci de credinţă ai statului rus.

La Moscova, Milescu a devenit Neculai Gavrilovici Spafarii. A fost prietenul lui Artamon Sergheevici Matveev, sfetnic priceput al ţarului şi conducător la Posolski Pricaz, prieten al cneazului Vasile Vasilievici Goliţin şi al altor oameni progresişti din Moscova acelei vremi. Este meritul lui Milescu că a descifrat repede şi just căile de dezvoltare ale societăţii ruseşti şi nu s-a înglodat în mocirla boierilor retrograzi, ruginiţi, ostili introducerii culturii în Rusia, ci s-a alăturat oamenilor progresişti care urmăreau ca în puternicul stat rus să înflorească ştiinţa şi cultura modernă. Mai mult chiar, Milescu a ajutat pe Matveev, pe Goliţin, pe ţarul Petru I însuşi, în tălmăcirea şi alcătuirea unor scrieri necesare pentru răspîndirea ştiinţei, filozofiei, istoriei, literaturii în Rusia. La Posolski Pricaz, cei patruzeci de subalterni ai Milescului nu tălmăceau numai scrisori şi acte diplomatice, ci şi texte din ştiinţa matematică pentru „Aritmologion" ori din literatura clasică şi din filozofia greacă pentru „Cresmologion". Cele 8 lucrări de acest gen alcătuite de Milescu nu erau originale, dar i-au cerut grea trudă în alcătuirea lor. Truda asta i-a fost însă răsplătită: ele s-au citit cu nesaţ şi s-au discutat mult de către oamenii de cultură din Moscova. Şi este legitim să ne bucurăm că Milescu, alături de Petru Movilă şi de Cantemireşti, a contribuit din depărtate vremi la strîngerea legăturilor şi la înfrăţirea dintre poporul rus şi romîn.

Dacă Milescu ar fi rămas simplu dregător în divanul Moldovei, n-ar fi avut prilejul să înfăptuiască acea interesantă călătorie peste Siberia pînă în China, fapt care i-a adus atîta faimă şi l-a aşezat printre călătorii exploratori ai globului şi printre cei dintîi diplomaţi care au izbutit să spargă zidul de ruginite datini al feudalităţii chineze şi să pătrundă în Pekin, în Palatul Roşu, la împăratul Kan-Şi. Era greu pe atunci de ajuns, pe uscat, pînă în China. Drumurile Siberiei nu erau cunoscute. Cu mijloacele de atunci podişul Gobi era tare anevoie de străbătut. Intre China şi Siberia rătăciau numeroase popoare nomade, potrivnice oricăror călători care se hazardau prin aceste imense spaţii.

Cu ajutorul statului rus, ca sol al ţarului Alexei Mihailovici, Neculai Milescu a întreprins în 1675-1678 îndrăzneaţa lui călătorie peste Siberia, pînă în China, cu întreit scop.

a) un scop practic — să deschidă calea unui comerţ statornic, organizat, între Moscova şi Pekin;

b) un scop politic — să limpezească pricina incidentelor de pe fluviul Amur şi să stabilească baza unei păci trainice între cele două mari ţări ale lumii;

c) un scop ştiinţific — să cerceteze mai adînc şi mai ştiinţific geografia Siberiei, să găsească drumurile cele mai bune care leagă Moscova cu Pekinul şi să scrie o geografie a marelui imperiu chinez.

Milescu şi-a pregătit cu iscusinţă călătoria şi misiunea diplomatică, dîndu-i caracterul unei adevărate expediţii ştiinţifice şi unei strălucite ambasade diplomatice. Folosind sistemul hidrografic al Siberiei, felul în care se încrenguesc şi se leagă fluviile acestor ţinuturi, Milescu a avut ingenioasa şi justa idee de a străbate acest vast şi necunoscut spaţiu asiatic folosind drumul pe apă pînă dincolo de Baical, la Selenginsk. Apoi, spre deosebire de cei doi predecesori ai lui, Petlin şi Baicov, Milescu a străbătut pustiul Gobi pe acolo pe unde era mai îngust, între Nercinsc şi Naun. In acest fel exploratorul nostru a descoperit un făgaş de legătură mai lesnicios care s-a practicat pînă în veacul al XIX-lea între Rusia şi China.

Multe şi grele piedici au stat în calea călătoriei Milescului şi a misiunii lui diplomatice. Pe cele iscate de natură le-a biruit cu îndîrjirea lui şi a tovarăşilor de drum; cele ridicate de oameni l-au înfrînt. Dar Milescu a ştiut să tragă învăţături şi din victorii şi din înfrîngeri. După săvîrşirea acestei călătorii, el a scris patru rapoarte care au devenit apoi patru opere ştiinţifice de mare valoare: 1) Călătoria peste Siberia din Tobolsk, la Nercinsk şi la graniţa cu China, 2) Jurnalul lui N. G. Spafarii în China, 3) Descrierea Asiei în care se află marea împărăţie a Chinei şi 4) Descrierea marelui fluviu Amur. Deasemeni Milescu a alcătuit şi o hartă foarte amănunţită şi destul de precisă a Siberiei, păstrată însă, din nefericire, doar într-o copie făcută de francezul d'Avril.

Scopul diplomatic urmărit de solia lui Milescu n-a fost atins decît în parte. Ambasada lui Milescu a fost primită cu cinste la Pekin. Aci, Milescu a dus o aprigă, îndîrjită şi dibace luptă diplomatică, timp de 8 luni, cu feudalitatea chineză şi cu politica ei ostilă oricăror legături diplomatice cu restul lumii. Cei mai înalţi dregători chinezi ca şi împăratul Kan-Şi însuşi, au trebuit să recunoască multiplele calităţi, priceperea şi răbdarea, subtilitatea şi flexibilitatea diplomatului trimis de Moscova.

Cel dintîi romîn în China s-a purtat ca un diplomat versat, abil, întrecînd pe mulţi diplomaţi apuseni care nu ajungeau nici măcar să-l vadă pe împăratul chinez, dar mi-te să-i prezinte darurile, să-i vorbească şi să fie invitat în audienţă şi poftit la masă; împăratul însuşi i-a trimis, în semn de cinstire bucate de la masa lui.

Datele culese de Milescu privitoare la obiceiurile diplomatice ale dregătorilor din Pekin, referinţele despre obiceiurile politicii chineze, au slujit ca temei în discuţiile păcii de la Nercinsk, din 1689, cea dintîi pace încheiată de China cu o putere europeană.

Materialul ştiinţific adunat de Milescu în lungul călătoriei sale a avut, raportat la epocă, o mare valoare ştiinţifică. Regiuni vaste de pe glob, pînă atunci terra incognita, acum, prin efortul şi prin pana lui Milescu, deveneau cunoscute. El a măsurat, a observat, a analizat şi a însemnat tot ce a văzut în lungul drumului străbătut. L-au interesat nu numai aspectele geografice, ci şi oamenii şi bogăţiile solului. In descrierea Chinei se preocupă de starea economică, de administraţie, de istoria şi caracteristicile psihologice ale poporului chinez. Folosind datele anterioare culese din geograful Martino Martini, adăugînd multiplele şi preţioasele observaţii şi datele culese de el însuşi, Milescu cercetează cu pasiune şi redă cu dragoste viaţa poporului chinez. Relevă vechimea şi strălucirea culturii marelui popor din răsărit, o compară cu cea a europenilor şi o găseşte, în multe privinţi, superioară. Remarcă firea sobră, harnică, prietenoasă, ospitalieră a poporului chinez, laudă marea lui pricepere întru meşteşugul de a ţese mătasa şi a lucra porţelanurile, descrie vestitele palate din Pekin, cum era palatul Iuan miuan, una din minunile artei chineze, palat distrus încă în 1860 de „civilizatoarele" trupe anglo-franceze, trimise de colonialiştii europeni să zdrobească răscoala populară a taipinilor. Şi pe Milescu l-au impresionat drumurile şi oraşele Chinei şi acea „minune a minunilor", Marele Zid care înconjura ţara Kitailor, spre miază-noapte, şi de aceea i-a închinat o amplă descriere. Vorbind de însuşirile poporului chinez, Milescu notează această emoţionant de actuală observaţie: *„urăsc războiul şi pe războinici. Mai mult decît războiul, lor li-i dragă agricultura, comerţul şi meseriile"*

Opera lui Milescu, oglindă a participării lui efective la explorarea şi cunoaşterea planetei în veacul al XVII-lea, a căpătat repede un mare răsunet, în întreaga lume. Auzind despre cele descoperite în Siberia şi despre metodica şi ampla descriere a Chinei, filozoful Leibnitz îl numea pe Milescu „un om de spirit"; primarul Amsterdamului, Witsen, gazda ţarului Petru I, cît acesta a lucrat pe şantierul naval olandez, îi cerea opera despre China să i-o publice în tiparniţele oraşului lui; cel puţin patru dintre călătorii însemnaţi ai epocii, ca suedezul Sparwenfeldt şi francezul Foy de Neuville, au venit la Moscova anume ca să citească şi chiar să copieze opera lui Milescu.

Faima lui de călător devenise aşa de mare încît însuşi vizirul Cara Mustafa îl cerea ambasadorului rus Goliţin pentru a-l trimite să exploreze Tibetul.

D. M. Lebedev apreciază lucrarea lui Milescu despre China drept una din cele mai bune din acea vreme. Această lucrare a adus mari servicii statului rus, ştiinţei ruseşti şi universale. Milescu se numără cu cinste printre cei care l-au slujit cu credinţă şi pricepere pe ţarul Petru I, atît în problemele diplomatice, cît şi în lupta pentru dezvoltarea culturii în Rusia

Dar dacă la Moscova Milescu a găsit un capăt şi un alean surghiunului, gîndul şi inima i-au rămas tot la ţara lui. A ţinut prin corespondenţă legătura cu domnitori ca Gh. Duca ori Petriceicu, dar mai ales cu Miron Costin şi Dosoftei. A dat ajutor diplomatic şi cultural Moldovei în numeroase ocazii şi a pregătit evenimentele din 1711. Şi deşi atunci cînd ţarul Petru era primit cu căldură de Dimitrie Cantemir la Iaşi, Milescu nu mai trăia, de bună seamă că mulţi şi-or fi amintit de dînsul, ca de un înainte mergător al prieteniei dintre poporul rus şi romîn.

Chiar în corespondenţa trimisă din drumul lui siberian, Milescu făcea mereu comparaţii şi analogii cu ţara lui de obîrşie. Irtişul îi amintea „Dunărea cea frumoasă". Iar în scrisoarea ticluită în august 1675, într-un popas pe malul fluviului Ienisei, către prietenul şi sprijinitorul lui din Moscova, Artamon Matveev, Milescu încheia: Aici *„e aşa de frumos, încît îmi pare că sînt în Moldova"...*

„...Imi pare că sînt în Moldova"... Aceste cuvinte rostite ca un suspin din adînc, acolo pe malurile depărtatului şi pe atunci, puţin cunoscutului Ienisei, desvăluie şi vădesc ce era mai scump pentru inima Milescului, pentru inima lui de pribeag şi călător de-a lungul şi de-a latul pămîntului.

Urmînd sfaturile comuniştilor

Cînd omul n-are experienţă şi nu înţelege cît de mult preţuieşte părerea deschisă, adevărată, chiar dacă pişcă puţin, atunci se simte jignit şi aruncă critica hăt... cine ştie unde.

Cam aşa stăteau lucrurile şi în organizaţia noastră de bază: utemiştii din comitet nu se criticau şi cînd erau criticaţi se supărau. Aşa am fi ajuns să persistăm în lipsuri dacă comuniştii nu ne-ar fi deschis la timp ochii. De atunci munca noastră a început să crească şi odată cu ea şi utemiştii.

...Am făgăduit partidului că vom îndrepta lucrurile şi vrem să ne ţinem de cuvînt...

Cu acestea a început Gheorghe Neacşu, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. să ne vorbească despre munca utemiştilor de la Depoul C.F.R. Piteşti.

In urmă cu cîteva luni, organizaţia de partid de la depou a analizat munca tinerilor. Comuniştii au vorbit despre contribuţia pe care a adus-o la îndeplinirea planului de producţie organizaţia de bază U.T.M. şi au evidenţiat pe mulţi dintre membrii ei: utemistul Alexandru Tomescu, lăcătuş, e fruntaş, disciplinat, gata oricînd să-şi ajute tovarăşii de muncă...

— Are şi cui semăna — spunea comunistul Marin Ciuleanu — taică-său, nea Nicu, mecanicul de locomotivă, cine nu-l cunoaşte? In întrecerea socialistă e primul şi-l creşte pe fecioru' său ca un adevărat membru de partid... Băiatul a făcut cerere, vrea să devină candidat. Eu, cu dragă inimă îi dau recomandarea, merită... Dar Alexandru să nu uite că va trebui să lupte şi cu lipsurile pe care le mai are...

Şi aşa, pe rînd, a fost apreciată munca multor utemişti ca: Ion St. Ion, Achim Voicu, Alexandru Iorg şi alţii.

Comuniştii s-au arătat însă neliniştiţi de faptul că membrii comitetului U.T.M. nu desfăşoară o muncă consecventă de educare a fiecărui tînăr în parte şi nu luptă cu intransigenţă împotriva lipsurilor care se mai manifestă la unii utemişti şi tineri. Iată doar cîteva fapte remarcate de către comunişti:

Utemiştii Nica Gheorghe şi Petre Anton erau nedisciplinaţi, nu-i ascultau pe meşteri sau pe alţi muncitori mai în vîrstă. Tînărul Sandu Marin s-a bătut cu un ştiu cine, alţii întîrziau sau lipseau nemotivat de la lucru. Ion Constantin a fost găsit dormind în timpul lucrului...

Şi astfel li s-au arătat membrilor comitetului U.T.M. ce era negativ în munca lor, făcîndu-i să înţeleagă că în viaţa organizaţiei, în fruntea căreia au fost aleşi de către utemişti, trebuie să se producă o cotitură...

— Da, în munca organizaţiei U.T.M. trebuie să se producă o cotitură — a spus 'n concluzie secretarul organizaţiei de partid — pentru că lipsurile care s-au manifestat la tineri, atît în producţie, cît şi în afara producţiei, nu sînt întîmplătoare. Ele pornesc de la o slabă organizare a muncii de către comitetul U.T.M., de la insuficienta preocupare a acestuia pentru cunoaşterea şi creşterea fiecărui tînăr în parte...

In ziua aceea toţi membrii comitetului s-au frămîntat mult şi mai ales Gheorghe Neacşu, secretarul organizaţiei.

...Criticile tovarăşilor — mărturiseşte el — m-au făcut să roşesc. Mă simţeam cel mai vinovat dintre toţi. Şi totuşi, parcă nu-mi venea să admit că am muncit chiar aşa de prost. Dar pînă la urmă am învins şi orgoliul şi îngîmfarea şi ne-am apucat serios de treabă...

De atunci au trecut mai multe luni. In acest interval a fost pusă în discuţia comuniştilor activitatea a două brigăzi ale tineretului şi a postului utemist de control, care de data aceasta au avut cu ce raporta. Una dintre brigăzi şi-a depăşit planul cu 57 la sută, cealaltă cu 45 la sută. Nu s-au mai sesizat cazuri de chiul, de neatenţie faţă de maşină, de întîrzieri sau altele. La aceste rezultate s-a ajuns datorită muncii întregului comitet şi a strădaniei fiecărui utemist.

Rareori se mai întîmplă ca vreun utemist să lipsească de la vreo adunare a tineretului, fie de producţie sau de altă natură şi cu atît mai puţin de la adunările generale U.T.M. care au devenit mai interesante, mai vii, prin însăşi nivelul discuţiilor. Nu se trece peste un neajuns cu uşurinţă. Se analizează cauza, se trag concluzii şi se iau măsuri. Cînd Petre Anton nu a îndeplinit o sarcină trasată, utemiştii l-au criticat şi l-au făcut să înţeleagă că atitudinea lui n-a fost justă... Astăzi utemistul Petre are cu ce se mîndri: a strîns multe kilograme de fier vechi şi nici nu s-ar mai putea spune despre el că întîrzie de la lucru sau dă rebuturi. De dormit în timpul serviciului nici vorbă nu mai poate fi. Dar nu numai Petre Anton a simţit sprijinul colectivului.

Şi Nica Gheorghe şi alţi tineri au fost ajutaţi să-şi vadă lipsurile şi să le înlăture.

Urmărind să aplice în viaţă îndrumările organizaţiei de partid, comitetul U.T.M. a reuşit să creeze o atmosferă de frămîntare colectivă în jurul problemelor de producţie şi ale vieţii interne de organizaţie. Dacă la începutul anului 1955 au existat doar cîteva brigăzi ale tineretului, şi acelea tot neluate în seamă, astăzi utemiştii au creat alte 8 brigăzi, iar cele vechi au fost întărite. În fruntea lor se găseşte în general cîte un comunist de la care tinerii învaţă necontenit. Nu există brigadă de tineret care să nu-şi depăşească planul sau să nu dea produse de bună calitate. Depoul C.F.R. Piteşti deţine diploma pe ţară „Pentru realizarea planului în cele mai bune condiţii de siguranţa circulaţiei".

...Pentru obţinerea ei, a pus serios umărul şi tineretul nostru — spun comuniştii. Această frămîntare există şi pentru creşterea rîndurilor organizaţiei, pentru problemele învăţămîntului politic şi profesional, pentru însuşirea limbii ruse...

Este interesant de amintit despre următorul fapt:

In depou a funcţionat un curs de limba rusă cu funcţionarii. Dar iată că într-o zi tînărul cazangiu Gheorghe Manea, s-a adresat secretarului de U.T.M.

— Tovarăşe Neacşu şi noi cei din atelier vrem să învăţăm ruseşte...

Şi astfel a luat fiinţă un al doilea curs de limba rusă la depoul C.F.R. Piteşti la care s-au înscris, după Neacşu şi Manea alţi 16 tineri: lăcătuşi, cazangii, strungari...

Multe s-au schimbat la noi — spune tovarăşul Marin Blană, —secretarul organizaţiei de partid din depou — şi cel mai îmbucurător este faptul că a crescut conştiinţa tinerilor.

In adunările generale utemistul Ion Tudora nu lua mai niciodată cuvîntul. Acum însă nu există adunare cu tinerii în care el să nu se ridice împotriva acelora care nu folosesc din plin cele 480 de minute. Şi întotdeauna va găsi o propunere chibzuită care să contribuie la îmbunătăţirea muncii. Mult s-au schimbat de pildă utemiştii Sandu Marin şi alţii. Tînărul lăcătuş Dumitru Iliescu este mult apreciat pentru priceperea sa în ale meseriei. Inainte poate s-ar fi mulţumit cu ceea ce ştia, şi aceasta ar fi dus la stagnare. Acum însă, el vrea să devină mecanic de locomotivă. Şi va reuşi desigur, datorită perseverenţei şi dragostei faţă de muncă pe care i-a insuflat-o organizaţia. Deocamdată a devenit fochist şi un fochist bun. Mai are de parcurs 9000 de km. şi apoi va fi trimis la şcoala de mecanici.

Cea mai mare parte a timpului e folosit de Iliescu pentru producţie şi calificarea sa profesională, dar el îşi găseşte întotdeauna timp să îndeplinească şi numeroase alte sarcini de organizaţie...

In adunările generale ale utemiştilor din ultimul timp s-a discutat activitatea a 6 utemişti, care au cerut să fie recomandaţi organizaţiei de partid, pentru a fi primiţi în rîndurile candidaţilor. Printre ei se afla şi Dumitru Iliescu.

Participanţii la adunare i-au dat cu încredere votul şi în căldura cu care au vorbit despre el se simţea dorinţa fiecăruia de a-i urma pilda...

M. BURAN



La tradiţionalul bal al tineretului sovietic de la Kremlin. Iată în fotografie un grup de tineri din ţara noastră, studenţi ai institutelor de învăţămînt superior din Moscova, bucurîndu-se din plin de această serbare.

Pentru ridicarea nivelului ştiinţific al învăţămîntului

Ministerul Invăţămîntului a luat măsuri în legătură cu creşterea producţiei de material didactic necesar şcolilor noastre.

In anul 1956, şcolile de cultură generală vor primi pentru prima oară uneltele necesare înarmării elevilor cu deprinderi de activitate practică. Astfel, vor fi distribuite şcolilor de cultură generală 29.800 de unelte pentru atelierele metalurgice, de tîmplărie şi electrotehnice, precum şi 5.250 de unelte pentru activitatea pe loturile şcolare.

Printre cele 454.150 exemplare de materiale grafice, care se vor produce în cursul anului 1956 sînt hărţile: vegetaţia R.P.R., Marile descoperiri geografice, Asia politică, Imperiul roman etc. Printre planşele pe care le vor primi şcolile sînt portrete şi tablouri istorice, planşe pentru geometrie şi algebră, planşe gramaticale pentru limbile romînă, rusă şi maghiară etc. De asemenea, se vor distribui tablouri pentru geografie şi ştiinţe naturale, diafilme şi diapozitive.

In cursul anului 1956 vor fi confecţionate 11.700 exemplare de mulaje şi preparate microscopice şi în lichid, 96.100 aparate de laborator pentru fizică şi chimie, 287.900 de vase de laborator.

In 1956, instituţiile de învăţămînt preşcolar vor primi 22.500 exemplare de material didactic, cu 9.000 mai multe decît în anul 1955.

Pentru confecţionarea materialelor didactice Ministerul Invăţămîntului a încheiat contracte cu 30 de întreprinderi printre care Intreprinderea de material didactic, Editura de stat didactică şi pedagogică, „Electromagnetica", „Electro-Banat" din Timişoara.

Informaţie

Recent a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre India, o delegaţie de geografi din ţara noastră invitată să participe la Seminarul internaţional de geografie organizat de Universitatea Muslin din Aligarh.

Delegaţia este condusă de Constantin Herbst, directorul Institutului de cercetări geografice.

La acest seminar internaţional, la care participă geografi din numeroase ţări, delegaţia de geografi din ţara noastră va prezenta referatele cu tema „Despre geografie şi rasism" şi „Rolul geografiei în reconstrucţia naţională". (Agerpres)

Note bibliografice

Carte nouă de poveşti maghiare

Editura tineretului

Traducerea în limba romînă a unei noi serii de basme şi poveşti populare maghiare este binevenită. Masele de tineri, de oameni ai muncii din ţara noastră au astfel posibilitatea să cunoască mai bine producţiile folclorice ale poporului vecin şi prieten.

In folclor este redat specificul naţional al popoarelor, particularităţile lor psihice şi sociale, creaţiile populare conţinînd o experienţă de viaţă multiseculară.

Pe fundalul fantasticului, al atmosferei de basm, autorul anonim creează întîmplări inspirate din realitate, guvernate de principiile unei etici populare: lupta dintre bine şi rău, încleştarea dintre aceste forţe şi biruinţa finală a binelui. Acest sens moral înalt, precum şi caracterul personajelor care, deşi dispun uneori de puteri supranaturale au trăsături omeneşti, pasiuni şi dorinţe proprii omului, explică de ce între basm şi viaţa reală există o punte de legătură. Maxim Gorki arăta că în basmele populare sînt întruchipate toate visurile şi nădejdile poporului într-o viaţă mai bună, ca şi lupta lui împotriva nedreptăţilor sociale.

Basmele şi poveştile populare, creaţii a generaţii întregi de observatori pătrunzători ai vieţii sociale, cuprind un adevărat izvor de înţelepciune. Oamenii şi faptele lor, ridicate pe un plan fabulos, specific basmului, oglindesc realitatea în chip pregnant.

Toate aceste trăsături caracteristice în genere creaţiei folclorice a popoarelor se regăsesc în poveştile maghiare recent tipărite de Editura Tineretului.

Plină de tîlc este soarta prostănacului Papă-lapte, fiul bogătanului, pe care povestitorul popular îl ironizează caustic. Pentru a-l feri de oboseală tatăl lui îl ţine închis în casă, iar în locul lui — la şcoală şi apoi la armată — este trimis un biet băiat, sărac lipit pămîntului. Cu un umor sănătos ne este povestită întîmplarea hazlie a nunţii lui Papă-lapte. Indrăgostit de o fată şi lipsit de experienţa vieţii el nu găseşte iscusinţa necesară pentru a face fetei propunerea de căsătorie. Şi aici este trimis în locul său băiatul sărac. Printr-un concurs de împrejurări, în care se dovedeşte prostia feciorului de bogătan, fata se căsătoreşte pînă la urmă cu băiatul sărac, povestea dovedind cu bunul simţ specific popular, că oricîtă avere sau orice rang ai avea, mărginirea spirituală tot iese la iveală. Simpatia poporului pentru băiatul sărac, înţelept şi cu calităţi morale, este evidentă.

O altă caracteristică a eticii populare este şi dragostea pentru munca cinstită. In mentalitatea sănătoasă a poporului, principiul muncii constituie singura sursă de fericire. O serie de basme şi poveşti maghiare din volum sînt axate pe această temă. Astfel o prinţesă răsfăţată, care moare de plictiseală şi căreia nici farmecele tuturor vrăjitorilor din împărăţia tatălui său nu-i risipesc urîtul de viaţă, îşi va găsi liniştea şi echilibrul sufletesc învăţînd să muncească. (Se regăseşte aci axul unui celebru basm rusesc). Roja şi Ianko, personajele altei poveşti, după ce trec prin tot felul de peripeţii miraculoase, se întorc în satul lor şi, alături de ceilalţi oameni, se apucă de plugărit.

Pe pînza fantasticului, creat cu o imaginaţie poetică fecundă, eroii preferaţi de popor sînt înzestraţi cu o putere fizică uriaşă, cu o frumuseţe uimitoare, cu simţul dreptăţii şi cu setea de a face să triumfe binele. Viteazul Ianko (din basmul „Ianko şi balaurul") este o fiinţă pămînteană, care prin înălţimea ţelurilor sale, învinge balaurul, tăindu-i toate capetele, eliberează pe nefericiţii chinuiţi de această fiară şi în final se căsătoreşte cu Frumoasa lumii.

Forţele răului, personificate în căpcăuni, balauri etc. sînt în basmele maghiare — ca şi în folclorul nostru, şi al altor popoare — brutale şi orgolioase. Asupra lor îşi aruncă poporul mînia sa dreaptă. Deşi uneori incomparabil mai mare decît a eroilor îndrăgiţi, puterea lor scade simţitor deoarece e pusă în slujba unor scopuri distructive, neomeneşti. Pentru a putea birui pe vrăjmaşii oamenilor cinstiţi, poporul îi înzestrează pe eroii iubiţi cu o inteligenţă şi un moral superior. Viteţii se bucură totodată de sprijinul binefăcător al naturii, al animalelor fantastice, se servesc de tot felul de obiecte fermecate. In basm, omul legat şi atras de poezia naturii, o însufleţeşte şi-i acordă puteri supranaturale. Caii sînt zburători, vîntul poartă oamenii pe aripile sale, apa are darul de a metamorfoza omul în animal şi invers etc.

Monyo cel viteaz este la început mare cît coada secerii, dar aceasta nu-l împiedică să ucidă un căpcăun care era atît de înalt încît auzea vorbele lui Monyo doar ca un bîzîit de ţînţari. Salvînd de la moarte o leoaică, ea îi îngăduie lui Monyo să sugă din laptele ei fermecat şi astfel eroul se întăreşte înzecit şi se face frumos cum nu era nimeni altul pe lume. In viaţă îi reuşeşte totul fiindcă slujeşte binele.

Prin traducerea „Cărţii noi de poveşti maghiare" Editura Tineretului pune la îndemîna cititorilor un bogat material poetic, încîntător prin frumuseţile sale şi cu o reală valoare educativă.

P. BERARU

Colaborarea ţării noastre la lucrările anului geofizic internaţional

Printre cele 47 de state care vor colabora la lucrările anului geofizic internaţional — 1 iulie 1957—31 decembrie 1958 — se află şi ţara noastră. Aceste lucrări, fără precedent în istorie, vor avea loc sub egida Uniunilor internaţionale de astronomie, de geodezie-geofizică, de radioştiinţă şi a Comitetului Special al Anului Geofizic Internaţional. Ele au ca scop studierea pămîntului atît la suprafaţa lui cît şi în adîncime, a fenomenelor din atmosferă în legătură cu activitatea solară, precum şi a influenţelor razelor cosmice la mare înălţime. Se vor observa neregularităţile rotaţiei terestre în vederea instituirii timpului cu scurgere uniformă, socotit după mişcarea pămîntului pe orbita sa. Pe baza rezultatelor obţinute în anul geofizic, se vor stabili metodele de lucru pentru viitor.

In problema timpului uniform, Observatorul astronomic din Bucureşti este angajat cu o parte foarte importantă în lucrările repartizate între 10 observatoare, care lucrează sub egida Academiei de ştiinţe din Uniunea Sovietică. Pentru lucrările care se vor desfăşura, Observatorul din Bucureşti este utilat cu unul din cele mai perfecţionate cercuri meridiane, cu un ecuatorial fotografic de 6 m. lungime focală, cu pendule fundamentale, cu o maşină de cea mai mare precizie de măsurat clişee astrofotografice, cu o instalaţie radioreceptoare de semnale orare ştiinţifice şi altele.

Pentru lucrările Observatorului în domeniul seismologic sînt prevăzute comenzi de penduli seismici de cea mai mare sensibilitate şi construirea unei staţii centrale la cîmp deschis. Cercetările au în vedere studiul seismicităţii ţării, al constituţiei scoarţei terestre, pentru rezolvarea problemei de mare importanţă practică a raionării seismice, în vederea avizelor de dat la amplasarea marilor clădiri, a podurilor, viaductelor etc.

(Agerpres)

Pe urmele scrisorilor publicate

Intr-o scrisoare adresată ziarului nostru, strungarul Calman Baboş de la uzinele „23 August" ne-a semnalat faptul că în secţia unde lucrează nu sînt create condiţii pentru aplicarea metodelor de lucru ale Eroului Muncii Socialiste Constantin Vasilache. Scrisoarea sa a fost publicată în ziarul „Scînteia tineretului" nr. 2006.

Conducerea uzinelor „23 August" ne informează printr-o scrisoare de răspuns la critica făcută, că materialul apărut a fost prelucrat într-o şedinţă de secţie la care au participat toţi muncitorii şi au fost luate măsuri corespunzătoare. Astfel, a fost instalat un polizor cu piatră pentru ascuţit cuţite widia chiar la locul de muncă. De asemenea documentaţia şi materialele necesare se dau din vreme muncitorilor. Conducerea uzinei — se arată în încheierea răspunsului primit — se preocupă în permanenţă de asigurarea unor condiţii din ce în ce mai bune de muncă, pentru a se putea aplica aşa cum se cuvine metodele avansate de muncă.

EXEMPLUL BRIGĂZII DE TINERET

A. Rojnov

Printre colectivele fruntaşe de la uzina de anvelope din Moscova se află de mai mulţi ani brigada de tineret a lui Piotr Harlamov, a cărei experienţă este urmată şi de muncitorii altor uzine de pneuri din ţară.

Anvelopa de automobil sau pneul, cum i se spune mai des în uzină, se montează din 11 piese. Majoritatea acestor piese se fac din ţesătură rezistentă acoperită cu cauciuc. Brigada de tineret, condusă de comsomolistul Piotr Harlamov contribuie la fabricarea acestui produs.

...În secţia spaţioasă şi luminoasă se înalţă o uriaşă maşină, care are o lungime de cîţiva zeci de metri. Acesta este un calandru — un agregat universal destinat aplicării cauciucului pe ţesătură. La tabloul de comandă al acestei maşini stă brigadierul Harlamov, mic de statură, cu ochii căprui şi părul castaniu.

Să privim cum se efectuează acoperirea ţesăturii cu cauciuc.

La capul maşinii, acolo unde începe procesul de fabricaţie, lucrează comsomolista Nastia Iurova. Această fată oacheşă, purtînd o basma mică, albă, are mişcările repezi. Conducînd cu abilitate electromotorul suspendat, ea ridică repede şi lin de pe cărucior un sul mare pe care este înfăşurată o ţesătură de bumbac cu o greutate de cîteva sute de kilograme. Electromotorul pune repede sulul pe locul care îi este destinat în agregat şi ţesătura de pe el intră în lucru. Acest material, care seamănă foarte mult cu o plasă deasă, străbate în maşină un drum complicat. După ce a fost curăţat cu ajutorul unui fel de duş, el se îmbibă cu un lichid special care înlesneşte aplicarea cauciucului pe ţesătură. Apoi, ocolind valturile de stoarcere, banda trece prin tamburii camerei de uscat, la cauciucare. Banda se mişcă printre nişte valturi mari, fierbinţi. Cauciucul încălzit se depune deasupra şi dedesubt într-un strat egal. Banda fierbinte, acoperită cu cauciuc, se răceşte apoi trecînd printr-un sistem de răcire în care circulă apă rece. Operaţia finală este înfăşurarea ţesăturii cauciucate.

Brigadierul priveşte din cînd în cînd contorul care arată cîţi metri de ţesătură au fost cauciucaţi de la începutul schimbului. „Aproape 7000 de metri şi n-a trecut încă nici jumătate din ziua de lucru" — se gîndeşte Harlamov. În faţa lui e scrisă cu creion roşu cifra sarcinii de schimb — 11.156 metri. Dar cum stăm cu economia de cauciuc? Harlamov taie din banda gata o bucată de ţesătură şi stabileşte automat grosimea ei la micrometru. Aparatul arată că stratul de cauciuc aplicat pe ţesătură se încadrează în normă.

...Viaţa lui Piotr Harlamov seamănă cu cea a multor tineri muncitori sovietici. Fiu al unei ţărănci din regiunea Lipeţk, el a urmat şcoala de calificare de pe lîngă uzina „Kauciuk" din Moscova. Absolvind şcoala cu calificativul „foarte bine", Harlamov a început să lucreze ca laminator în uzina de anvelope. Apoi tînărul şi-a însuşit în secţia calandru mînuirea mai multor maşini. După un an şi jumătate, i s-a încredinţat conducerea brigăzii care deserveşte calandrul universal cu 4 valturi.

Odată, înainte de începutul schimbului, Harlamov le spuse prietenilor săi:

— Haideţi, tovarăşi, să ne gîndim ce se poate face în privinţa reducerii deşeurilor de pe ţesătura cauciucată. Ţara va avea un mare folos dacă vom găsi căile cele mai bune. Eu aş face cîteva propuneri.

Sarcina planificată permitea 1,2 la sută deşeuri de ţesătură cauciucată. Aceste pierderi păreau inevitabile în timpul lucrului. Dar cifra lor totală era încă mare. Numai într-un schimb şi într-o singură brigadă, deşeurile ajungeau pînă la peste 100 de metri de bandă. Brigada de tineret hotărî să lupte pentru reducerea deşeurilor. S-au gîndit cu toţii cum să facă mai bine aceasta. Muncitorul Andrei Simonov făcu o preţioasă propunere, care consta în îmbibarea ţesăturii cu o compoziţie care asigură o aderenţă mai bună a cauciucului pe bandă. S-a hotărît, de asemenea, să se facă suplimentar nişte dispozitive simple de întindere a ţesăturii, care permit să se lărgească simţitor suprafaţa ţesăturii de bumbac. Acest lucru a făcut posibil să se aplice mai bine cauciucul pe ţesătură şi să se economisească o mare cantitate de pînză. Pe această cale s-a reuşit să se obţină pînă la 10 metri în plus la fiecare mie de metri de ţesătură. Conducerea secţiei, organizaţia de partid şi organizaţia comsomolistă a uzinei au sprijinit această preţioasă iniţiativă.

După exemplul muncitorilor de la uzina de anvelope din Moscova, lupta pentru economisirea fiecărei copeici s-a extins şi în alte uzine de anvelope din ţară.

La brigada lui Harlamov începură să sosească oaspeţi — muncitori de la uzinele din Iaroslavl, Leningrad, din Ural. Într-o dimineaţă, veniră în secţia de calandru trei tineri muncitori de la secţia de calandru a uzinei de anvelope din Iaroslavl. Piotr Harlamov îi conduse pe oaspeţi la graficul de producţie, pe care erau atîrnate nişte coli mari de hîrtie liniată.

— Aici se vede ca într-o oglindă toată munca brigăzii noastre — le spuse el muncitorilor din Iaroslavl.

Într-adevăr, acest grafic arăta precis cît cauciuc şi cîtă ţesătură a economisit brigada în fiecare zi, cum a fost îndeplinită sarcina de plan. Oaspeţii priviră realizările uneia din ultimele zile. Economia de ţesătură în ultimul schimb atingea 140 metri în valoare de 1330 ruble. În aceeaşi zi, au fost economisite 329 kg. de cauciuc. Numai într-un singur schimb, brigada de tineret a economisit materiale în valoare de peste 4000 ruble, iar normele de producţie pe brigadă au fost îndeplinite în aceeaşi zi în proporţie de 130 la sută.

— Dar cum reuşiţi să obţineţi o economie atît de mare de cauciuc şi ţesătură?

La această întrebare pusă de un muncitor din Iaroslavl, Harlamov răspunse scurt:

— Lucrăm cu toleranţe minime, nici mai mult nici mai puţin decît este norma. Consumul cel mai mic de cauciuc admis de normă şi controlul riguros — iată ce a stat la baza luptei noastre pentru realizarea de economii.

Cînd Piotr Harlamov a primit medalia „Pentru evidenţiere în muncă" şi Diploma de onoare a Comitetului Orăşenesc al U.T.C.L. din Moscova, a fost o mare sărbătoare pentru întreaga brigadă. Şi brigadierul şi membrii brigăzii au înţeles că aceste distincţii înseamnă recunoaşterea succeselor întregului colectiv de tineret. Şi, într-adevăr, tovarăşii care au luat cuvîntul la această adunare, au remarcat succesele brigăzii îndemnînd-o la noi realizări. Muncitorilor le-a rămas în minte în special cuvîntarea unui bătrîn maistru care a spus:

— Brigada de tineret a economisit, numai în ultimul an, mult cauciuc şi multă ţesătură. Cu aceşti bani putem produce suplimentar aproape 4000 de anvelope de automobile. Cred că n-ar fi păcat să învăţăm şi noi, bătrînii, de la tineret!

În secţia calandru a avut loc o adunare la care a luat cuvîntul şi Piotr Harlamov. Emoţionat, el a spus:

— Brigada noastră depăşeşte zilnic normele, economiseşte materialele. Dar rezervele noastre sînt departe de a fi epuizate. De pildă, aducerea sulului de ţesătură pe agregat este la noi mecanizată în întregime, dar scoaterea şi transportul produsului complect finisat se efectuează încă cu metode primitive. De ce? Experienţa ne-a dovedit doar că mecanizarea aduce un mare folos. Trebuie s-o introducem mai larg şi cu mai mult curaj în producţie.

Brigadierul a vorbit despre multe inovaţii interesante, care, după părerea brigăzii de tineret, trebuie introduse în secţia de calandru. Aceste inovaţii vor aduce un aport serios la îmbunătăţirea muncii.

Umbrele laurilor din trecut

La S.M.T. Aradul-Nou s-au obţinut unele rezultate în munca de reparare a tractoarelor şi maşinilor agricole. Pînă nu de mult au fost terminate reparaţiile generale la 11 tractoare, 15 pluguri, 11 semănători, 4 discuitoare şi altele.

Totuşi situaţia reparaţiilor putea fi mai bună. Conducerea staţiunii însă, culcîndu-se pe laurii succeselor obţinute în campaniile de vară şi de toamnă de brigăzile de tractorişti a socotit că reparaţiile nu constituie, pentru staţiune, o problemă chiar de primă importanţă ci una mai secundară. Aşa că a cam neglijat repararea parcului de maşini şi tractoare. Mersul actual al reparaţiilor îi mulţumeşte pe tovarăşii din conducere, ei consolîndu-se cu gîndul că au mai fost „reparate" încă 6 tractoare M.T.Z. şi 5 tractoare K.D.P. In realitate acestor motoare primite doar de cîteva luni în staţiune, nu li s-a făcut decît o îngrijire sumară: spălatul filtrelor de ulei şi motorină, verificarea supapelor, a şuruburilor etc.

Rezultatele puteau fi mai mari dacă şi în acest an conducerea staţiunii acorda atenţia cuvenită reparaţiilor şi dacă s-ar fi aplicat învăţămintele anilor trecuţi. In ultimii ani munca de reparaţii a fost organizată după metoda sovietică pe ansamble şi subansamble obţinîndu-se rezultate frumoase. In anul acesta, însă, din lipsa de preocupare a conducerii, reparaţiile se fac pe motoare şi la întîmplare, cu toate că în staţiune există condiţiile necesare reparării tractoarelor şi maşinilor pe ansamble şi subansamble.

Conducerea staţiunii nu urmăreşte nici ritmul de reparaţii ale tractoarelor, deoarece nu are după ce. Nu a fost întocmit din timp un plan amănunţit care să asigure buna desfăşurare a reparaţiilor. Pe de altă parte mai sînt încă multe brigăzi pe cîmp, deşi ele nu mai lucrează de săptămîni de zile din cauza condiţiilor atmosferice nefavorabile. Aceasta pentru că, pînă acum, conducerea staţiunii nu s-a străduit să aducă tractoarele acestor brigăzi în staţiune şi să înceapă repararea lor.

An de an S.M.T. Aradul-Nou a fost înzestrat cu maşini noi şi moderne. Dar pentru folosirea cît mai complectă a acestei tehnici moderne, cu o productivitate înaltă, este necesar ca mecanizatorii să aibă o calificare profesională ridicată, să fie stăpîni pe tehnica înaintată. Conducerea staţiunii însă a dat şi acestei probleme aceeaşi însemnătate ca şi reparaţiilor — adică a lăsat-o pe planul al doilea. Deşi instrucţiunile primite din partea forurilor superioare prevedeau ca la 1 decembrie 1955 să înceapă cursurile profesionale de ridicare a calificării tractoriştilor şi şefilor de brigadă, aceste cursuri n-au început nici la 1 ianuarie 1956. Condiţii pentru începerea lor au existat. A existat însă şi ceea ce nu trebuia — nepăsare şi lipsă de preocupare din partea conducerii staţiunii pentru înarmarea tinerilor mecanizatori cu tainele tehnicii înaintate. Deşi există manuale pentru aceste cursuri, tovarăşul Gheorghe Stoia, inginer şef al staţiunii, le-a închis într-un dulap, fără ca măcar — din curiozitate — să le deschidă şi să vadă ce cuprind.

Lipsă de preocupare pentru problemele tinerilor mecanizatori — munca lor, calificarea lor profesională, ridicarea nivelului cultural, politic şi ideologic etc — dovedeşte şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din staţiune. Faptul că el nu s-a sezisat de lipsa de organizare a muncii de reparaţii, că tineretul nu-şi aduce contribuţia pe care ar putea s-o aducă în această acţiune, că nu a ajutat conducerea staţiunii la buna organizare a reparaţiilor, dovedesc tocmai acest lucru. Pe de altă parte, comitetul nu s-a interesat nici de problemele vieţii de organizaţie. Învăţămîntul politic de organizaţie trebuia să fi început de mult şi în organizaţia de bază U.T.M. din staţiune. El n-a început însă nici pînă acum. Ba mai mult, tovarăşul Liviu Militaru, secretarul organizaţiei de bază U.T.M. din staţiune, nici nu ştie ce forme de învăţămînt trebuiau deschise în organizaţia al cărui secretar este şi nici cine ar trebui să fie propagandist. Iar toate aceste lucruri se petrec sub ochii — închişi, probabil — ai Comitetului raional U.T.M. Arad.

La S.M.T. Aradul-Nou există posibilităţi ca atît munca de reparaţii cît şi activitatea tinerilor mecanizatori — în producţie sau de organizaţie — să se desfăşoare mult mai bine. Este necesară doar mai multă preocupare pentru aceste probleme din partea conducerii staţiunii (Matei Golbacşi — director. Gheorghe Stoia — inginer agronom şef) şi a comitetului organizaţiei de bază U.T.M. Socotim, de asemenea, că este necesar ca serviciul regional S.M.T. şi Comitetul raional U.T.M. Arad, care cunosc aceste lucruri, să muncească cu mai multă răspundere în rîndul mecanizatorilor din această staţiune şi să trezească conducerea staţiunii din ameţeala provocată de succesele obţinute în ultimele campanii agricole. Aceasta cu atît mai mult cu cît în anul acesta, în faţa S.M.T.-ului din Aradul-Nou stau sarcini sporite şi de mare răspundere, isvorîte din istoricele documente ale celui de al II-lea Congres al partidului.

CONSTANTIN BUCUR

Cu dalta şi ciocanul — „De ce n-aţi spus?..."

O lovitură de ciocan mai puternică făcu pe Truţă Victor, maistru la Şcoala siderurgică din Hunedoara să tresară.

— Ca...re ai dat mă? întrebă el.

Nici un zgomot nu se mai auzea. Speriaţi, băieţii nu au răspuns.

— Nu răspundeţi, ai? Atunci, toată lumea mîinile sus.

Privirea pătrunzătoare a maistrului începu să sfredelească pe fiecare elev în parte, căutînd să descopere vinovatul.

— Mă... n-auzi? care-ai dat? scrîşni din dinţi maistrul.

Nici o mişcare, nici o şoaptă nu se mai auzea.

Dar deodată ochii acestuia se aţintiră în fundul atelierului.

Cu paşi mărunţi, dar hotărîţi, cu privirea ţintă, se îndreptă spre băieţandrul care nu ridicase mîinile şi care în acest moment a prevăzut primejdia ce-l aştepta.

Maistrul a ajuns lîngă el.

— De ce nu ai ridicat mîinile? Te încăpăţînezi? Poftim!

Şi-i trage două palme.

Băieţaşul îşi îndreaptă privirea spre prietenul său, care neputînd să mai rabde îi spune maistrului că acesta nu-i elev, ci este un prieten venit din părţile Craiovei, care a vrut să vadă şi el cum sînt orele de atelier.

— Păi de ce n-aţi spus mă că nu-i elevul meu? — se scuză maistrul. Acum, s-o întîmplat, s-o întîmplat, nu mai am ce face!

Ca să-l consoleze, prietenul său îi spune:

— Asta încă nu-i nimic. Să zici mulţumesc că ai scăpat numai cu atît. Tu ai primit numai două, dar noi de la începutul anului pînă acum nici nu mai putem să le ţinem socoteala. Dacă vrei, întreabă pe orice elev din anul întîi şi are să-ţi spună acelaşi lucru.

Şi într-adevăr, pentru băieţii anului întîi, bătaia a devenit o problemă pe care, din păcate, direcţiunea şcolii o trece cu vederea. Ar fi însă timpul ca forurile de conducere ale Şcolii siderurgice din Hunedoara să ia în discuţie atitudinea maistrului Truţă.

FLORICA MILITARU
(după scrisoarea unui corespondent voluntar)

Republica Populară Albania a împlinit un deceniu



Zece ani au trecut din ziua de 11 ianuarie 1946, cînd Adunarea Constituantă a Albaniei a proclamat Albania republică populară. Evenimentul acesta constituie un moment de cotitură în viața eroicului popor albanez, eveniment care a devenit posibil datorită înfrîngerii fascismului în cel de al doilea război mondial de către Uniunea Sovietică și datorită luptei de eliberare a poporului albanez.

Deceniul care a trecut de la făurirea Republicii Populare Albania a fost un deceniu bogat în transformări. Naționalizarea concesiunilor străine, a băncilor, întreprinderilor industriale — care aparțineau monopolurilor străine — înfăptuirea reformei agrare — care a lichidat rămășițele feudale — etc. au creat condițiile necesare dezvoltării continue a economiei naționale a țării. Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară, Albania a putut să-și făurească o industrie națională. Ce poate fi mai grăitor pentru măreţele transformări din viața Albaniei decît construirea unui mare combinat textil, a unei mari centrale hidroelectrice, a unui combinat pentru prelucrarea lemnului, a unui combinat de zahăr și a nenumărate altor întreprinderi. Mari schimbări s-au petrecut și în agricultură, numeroase gospodării țărănești unindu-se pe baza liberului consimțămînt în cooperative agricole. An de an crește bunăstarea celor ce muncesc, mereu mai frumoasă devine viața lor.

Tineretul albanez a căpătat condițiile cele mai prielnice pentru a munci și a învăța, condiții pe care nici o generație a patriei sale nu le-a mai cunoscut. Au prins astfel viață năzuințele fierbinți ale atîtor patrioți albanezi care și-au dat viața în marea luptă pentru libertatea Albaniei. Tocmai de aceea tineretul albanez este profund recunoscător regimului democrat-popular, partidului muncii.

Clișeul nostru înfățișează un aspect din laboratorul Institutului superior de medicină din Tirana.

De peste HOTARE

Ce se întîmplă în Iordania

WASHINGTON 10 (Agerpres). — TASS transmite: Fiind întrebat la conferința de presă din 9 ianuarie dacă sînt adevărate știrile că la 8 ianuarie infanteria marină americană a deschis focul împotriva participanților la demonstrațiile din Iordania, purtătorul de cuvînt al Departamentului de stat, White, a afirmat că ea „a deschis focul, dar nu împotriva participanților la dezordini".

Un alt purtător de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A. a declarat că Departamentul de stat a fost informat că demonstranții iordanieni au încercat să pătrundă duminică 8 ianuarie în reședința consulului general, „fiind însă respinși de unitățile de pază din infanteria marină și de către personal".

PARIS 10 (Agerpres). — Referindu-se la o emisiune a postului de radio Ierusalim, agenția France Presse anunță că în timpul recentelor demonstrații care au avut loc în orașul vechi al Ierusalimului și la Aman au fost omorîte 11 persoane, rănite grav 38 și peste 300 rănite ușor, de către trupe și poliție.

Agenția anunță de asemenea că orice comunicații cu aeroporturile din Ierusalim și Aman sînt în prezent întrerupte. Granița iordaniană a fost închisă.

—◇—

Pînă și el...

NEW YORK 10 (Agerpres). — Revista americană „Look" a publicat un articol intitulat „Europa, orizont nelimitat" semnat de președintele societății „General Motors", Harlov Curtice, în care acesta se pronunță pentru extinderea relațiilor comerciale cu țările lagărului democratic. **„Nu văd nici un motiv care ar împiedica sporirea vînzărilor de automobile și alte produse de pace către țările blocului sovietic"** scrie Curtice.

La 12 ianuarie

Agresiunea Israelului împotriva Siriei va fi examinată în Consiliul de securitate

NEW YORK 10 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele Consiliului de securitate, Belaunde, a fixat pentru data de 12 ianuarie ședința Consiliului de securitate, la care va continua examinarea plîngerii Siriei împotriva acțiunilor agresive ale Israelului.

Reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., A. A. Sobolev a adresat președintelui Consiliului de securitate următoarea scrisoare:

„Stimate Domnule Președinte!

In conformitate cu articolul 38 din regulile de procedură ale Consiliului de securitate, am onoarea de a solicita prin prezenta punerea la vot a proiectului de rezoluție propus de delegația Siriei la 22 decembrie 1955, introducînd următoarele modificări: punctele 3, 4 și 5 din susmenționatul proiect se înlocuiesc cu următorul text — „3. — Cheamă Israelul să ia toate măsurile necesare pentru preîntîmpinarea unor astfel de acțiuni; 4. — Avertizează că repetarea lor pe viitor va duce la situația care va cere Consiliului de securitate examinarea problemei aplicării art. 39 din Carta O.N.U".

In felul acesta, delegația Uniunii Sovietice cere să se pună la vot proiectul de rezoluție în următoarea formă:

„Examinînd raportul din 20 decembrie 1955 prezentat de șeful statului major al organismului O.N.U. cu privire la supravegherea îndeplinirii prevederilor armistițiului;

Reamintind de rezoluția sa din 15 iulie 1948;

Reamintind de asemenea de condamnarea acțiunilor militare ale Israelului, exprimată în rezoluțiile din 22 noiembrie 1953 și din 30 martie 1955;

Relevînd că Consiliul de securitate a indicat Israelului în cele două rezoluții mai sus menționate să ia măsuri eficace în scopul preîntîmpinării repetării unor astfel de acțiuni militare;

Extrem de neliniștit de faptul că Israelul nu a luat în considerație susmenționatele rezoluții;

Luînd în considerație că noi acțiuni militare ale Israelului pot tulbura pacea și securitatea în această regiune.

Consiliul de securitate

1) Condamnă Israelul pentru atacul său revoltător săvîrșit de unitățile sale militare la 12 decembrie 1955 împotriva teritoriului și forțelor armate ale Siriei. 2) hotărăște că susmenționata acțiune constituie o încălcare a rezoluției din 15 iulie 1948, a acordului general dintre Israel și Siria și a obligațiilor luate de Israel în conformitate cu Carta. 3) cheamă Israelul să ia toate măsurile necesare pentru preîntîmpinarea unor astfel de acțiuni; 4) avertizează că repetarea lor pe viitor va duce la situația care va cere Consiliului de securitate examinarea problemei cu privire la aplicarea art. 39 din Carta O.N.U.; 5) hotărăște că Israelul trebuie să achite compensația corespunzătoare pentru pagubele materiale și pierderile umane provocate de susmenționatul atac; 6) propune secretarului general al Organizației Națiunilor Unite să prezinte Consiliului de securitate rapoarte periodice cu privire la îndeplinirea prezentei rezoluții".

Vă rog, domnule președinte, să publicați prezenta scrisoare ca un document al Consiliului de securitate.

Cu stimă,
A. A. SOBOLEV
reprezentant permanent al U.R.S.S. la O.N.U.

Vecinii trebuie să stabilească relații sincere între ei

Noul ambasador turc în U. R. S. S. a prezentat scrisorile de acreditare lui K. E. Voroșilov

MOSCOVA 10 (Agerpres). — TASS transmite: La 10 ianuarie președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, l-a primit la Kremlin pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Turce în U.R.S.S., K. N. Kavur, care și-a remis scrisorile de acreditare.

K. E. Voroșilov și ambasadorul K. N. Kavur au rostit cu acest prilej cuvîntări.

In cuvîntarea sa, ambasadorul K. N. Kavur a declarat printre altele:

„Sînt extrem de măgulit că am fost desemnat să reprezint Turcia în Uniunea Sovietică. Vreau să asigur pe Excelența Voastră că voi depune toate eforturile pentru întărirea relațiilor de prietenie și bună vecinătate existente între cele două țări ale noastre".

In cuvîntarea de răspuns, K. E. Voroșilov, după ce l-a salutat pe ambasador a spus: „Salut declarația dvs. cu privire la tendința de a contribui la întărirea relațiilor de prietenie și bună vecinătate între Uniunea Sovietică și Turcia.

Această tendință se va bucura de înțelegere și sprijin din partea părții sovietice. Uniunea Sovietică este pentru menținerea și întărirea păcii între popoare, pentru destinderea continuă a încordării internaționale. De aceea noi dorim să avem relații bune, prietenești cu celelalte state. *Uniunea Sovietică și Turcia sînt state vecine. Iar dacă vecinii doresc cu adevărat să trăiască în armonie și năzuiesc spre pace, ei trebuie în primul rînd să stabilească relații bune, sincere între ei. In relațiile noastre cu Turcia, cu poporul turc, noi tindem tocmai spre aceasta.*

Mulțumind pentru cuvintele calde pe care le-ați spus la adresa popoarelor Uniunii Sovietice, profit de prilej pentru a exprima sincere urări de bunăstare deplină și înflorire poporului turc, iar dvs., domnule ambasador, vă urez succes în îndeplinirea misiunii de răspundere pe care ați menționat-o în cuvîntarea dvs".

După remiterea scrisorilor de acreditare, K. E. Voroșilov a avut o convorbire cu K. N. Kavur.

(Sublinierile aparțin redacției)

SPORT

Campionatul republican de hochei pe gheață

MIERCUREA CIUC. — Pe patinoarul Avîntul din localitate au luat sfîrșit luni seara jocurile din cadrul seriei a II-a a preliminariilor campionatului republican de hochei pe gheață.

In cel mai interesant meci, s-au întîlnit echipele Avîntul Miercurea Ciuc și Știința Cluj, neînvinse pînă atunci. Desfășurînd un joc mai precis în atac hocheiștii de la Miercurea Ciuc au terminat victorioși cu scorul de 4-2 (1-1; 2-1; 1-0). In cel de al doilea meci al programului, echipa Progresul Gheorghieni a întrecut cu 6-3 (3-0; 0-0; 3-3) echipa Flamura Roșie Sighișoara.

In urma jocurilor de la Miercurea Ciuc, pentru turneul final al campionatului republican s-au calificat Avîntul Miercurea Ciuc și Știința Cluj.

*

ORAȘUL STALIN 10 (Agerpres). — prin telefon:

Marți seara s-au disputat la Orașul Stalin ultimele întîlniri din seria a 2-a a campionatului republican de hochei pe gheață. Deși se cunoșteau echipele calificate pentru turneul final, numeroși spectatori au venit la patinoarul Flamura Roșie pentru a urmări desfășurarea jocurilor.

Așa cum era de așteptat echipa C.C.A. s-a clasat pe primul loc, întrecînd în meciul decisiv echipa „Metalul" Orașul Stalin cu scorul de 9—0 (2—0, 3—0, 4—0). O partidă remarcabilă a făcut Zografi care a înscris 5 puncte.

Intîlnirea dintre echipele Dinamo Tg. Mureș și Voința București s-a încheiat cu scorul de 7—1 (2—0, 3—0, 2—1) în favoarea dinamoviștilor.

Astăzi, începe în localitate turneul final pentru care s-au calificat echipele C.C.A., Metalul Orașul Stalin, Avîntul Miercurea Ciuc și Știința Cluj. Timpul se menține friguros, iar gheața de pe patinoar oferă pentru moment condiții bune de joc. In fiecare zi vor fi cîte două meciuri. Echipele Avîntul Miercurea Ciuc și Știința Cluj au sosit în cursul zilei de marți la Orașul Stalin.

—O—

Dresori din R. D. Germană la Circul de Stat din București

Circul de Stat din Capitală a prezentat marți seara primul spectacol cu concursul unui grup de dresori de la Circul de Stat „Busch" din R. D. Germană.

Din program au făcut parte dresuri de elefanți, pui de lei, tigri bengali, poney Shetland, precum și un tablou exotic format din 3 cămile, trei zebre și o lama.

La spectacol și-au dat concursul și artiștii de circ romîni.

Au asistat membri ai Ambasadei R. D. Germane la București.

Spectacolul excepțional dat de Circul de Stat cu concursul grupului de dresori germani s-a bucurat de un frumos succes.

(Agerpres)

Tînăra chimistă

Scrisoare din Tirana

— Nu știți cumva unde se află laboratorul de cercetări tehnico-științifice?

— E chiar în apropierea noastră... Mergeți puțin mai înainte și prima clădire pe dreapta e laboratorul de cercetări tehnico-științifice.

Bucuros că n-am greșit drumul, am pornit spre clădirea indicată. Peste tot domnea o liniște adîncă. Puteai crede că în toată clădirea nu se află nici o persoană. Am făcut cîțiva pași pînă în fața unei săli mari despărțită de coridor cu un perete de geamuri.

Dar oare unde o fi aceea pe care o căutam? Sfios, am bătut la ușă și am întrebat. Nu greșisem.

Am făcut cunoștință cu tînăra chimistă Arta Paparisto. Era o fată cu fața negricioasă și ochii vioi. Purta un halat alb de lucru și părea foarte obosită

Am întrebat-o:

— De cînd lucrați aici?

— Din ziua în care mi-am terminat studiile

Și astfel a început firul convorbirii noastre. Mi-a povestit despre viața sa. A trăit ani de lipsuri și suferinți. Am rămas oarecum mirat de răspunsul pe care l-am primit atunci cînd am rugat-o să-mi povestească evenimentele cele mai de seamă din viața sa.

— Imi amintesc foarte bine ziua aceea minunată cînd mi-am cumpărat pentru prima oară o pereche de pantofi cu proprii mei bani — aceasta acum cîțiva ani.

Văzînd că par mirat de cele relatate îmi spuse:

— Nu-i nimic surprinzător în acest fapt. Pînă în ziua aceea, nu pusesem niciodată o haină nouă pe mine. Am crescut în zdrențe, îmbrăcînd rochii vechi și pantofi rupți pe care maică-mea le primea în schimbul spălatului podelelor altora. Vă spun, foarte sincer, că nu-mi mai amintesc cîte seri mă culcam fără să mănînc ceva.

Și tînăra fată schiță un surîs fugar.

Din fragedă copilărie a fost nevoită să cîrpească ciorapi la lumina palidă a luminării pentru a-și ajuta mama în lupta de fiecare zi pentru existență. După ore în șir de trudă venea și rîndul cărților de școală.

Tînăra generație a Albaniei, care trăiește și construiește o viață nouă, își va aminti cu respect de acești oameni, de marile mase de oameni care au crescut în mizerie, dar care într-o bună zi, sub conducerea partidului s-au ridicat, au luptat și au sfărîmat lanțurile sclaviei. Iata o tînără — și cu ea sînt sute și mii — care deși umilită și suferind de foame, n-a cedat mizeriei, a învins-o și s-a alăturat luptătorilor pentru libertatea și fericirea poporului.

Să ne-o închipuim acum pe Arta Paparisto revenind în orașul ei natal, în cartierul unde s-a născut, în casa unde a crescut. Nu mai este cea de altădată este absolventă de facultate, chimistă, om de știință.

— Aș vrea să vă povestesc despre ultima bucurie pe care am trăit-o și pe care n-am s-o uit niciodată, adaugă tînăra chimistă după o scurtă pauză.

Din ziua cînd mi-am terminat studiile mi-am propus un lucru: să-mi arăt recunoștința față de partid să-i arăt mulțumirea pentru ajutorul prețios pe care mi l-a acordat. Constat însă că e greu să mă achit de această sarcină. Pentru că găsesc că nici una din lucrările mele nu poate compensa ceea ce s-a făcut pentru mine. Cu toate acestea, în ultimul timp am avut o mare bucurie: am început să culeg roadele studiilor mele și simt că mă aflu pe calea cea bună.

In cele din urmă am întrebat-o pe Arta Paparisto cu ce se ocupă în prezent.

Ea a zîmbit ușor, ca un fel de preludiu al deslănțuirii secretului său profesional, sau poate un semn de modestie.

— Studiez, vreau să fac unelte din faianță de culoare albă. Mai apoi, o să văd...

★

Cîteva zile după această întîlnire, răsfoind buletinele de științe naturale, am zărit un articol scris de chimista Arta Paparisto.

Cu acest prilej am putut s-o apreciez și mai mult. In articol se vorbea de o raționalizare. Ea scria că în actualele condiții ale dezvoltării industriale a țării se poate produce un fel de email de olărie de calitate superioară. Autoarea articolului relata în termeni convingători despre rezultatele studiilor sale și oferea argumente bine întemeiate.

ZINI SITERGI

Tirana, ianuarie 1956

Noutăți despre tineretul lumii

* O aniversare scumpă tineretului german
* Situația studenților chinezi din S. U. A.
* *Tinerii comuniști din Italia de sud*

BERLIN 10 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La Reinickendorf (sectorul francez al Berlinului) a avut loc o conferință a organizației vestberlineze a Uniunii Tineretului Liber German, consacrată pregătirii celei de a 10-a aniversări a Uniunii Tineretului Liber German, care va fi sărbătorită la 7 martie. La conferință au participat peste 400 de tineri și tinere.

★

PEKIN 10 (Agerpres). — CHINA NOUĂ transmite: Ziarul „Jenminjibao" a publicat la 9 ianuarie scrisoarea colectivă a unui grup de studenți chinezi care s-au înapoiat din S.U.A. în patrie. Autorii scrisorii acuză guvernul Statelor Unite că acesta împiedică înapoierea în patrie a studenților chinezi.

Nu au trecut decît 7-8 ani, se spune în scrisoare, decînd noi, părăsind locurile natale, am plecat să studiem în S.U.A. Cei mai mulți dintre noi și-au terminat studiile cu cîțiva ani în urmă, dar au fost reținuți cu forța de guvernul S.U.A. și de aceea nu au avut posibilitatea să se înapoieze în patrie.

In scrisoare se arată că guvernul S.U.A. a început să persecute organizațiile studențești chineze după formarea R. P. Chineze. S-au făcut toate încercările pentru a reține pe studenții chinezi în S.U.A. Dacă unul dintre aceștia încerca să părăsească America, el era amendat cu sume mergînd pînă la 5.000 de dolari americani, sau condamnat la închisoare pe termene ajungînd pînă la cinci ani.

In scrisoare se arată de asemenea că studenții chinezi au fost anchetați de departamentul american pentru imigrare și de naturalizare și de F.B.I.

Guvernul S.U.A., silit în urma tratativelor chino-americane de la Geneva să permită înapoierea în patrie a unor studenți, a început să persecute și mai mult pe studenții rămași.

In încheierea scrisorii, autorii adresează compatrioților lor și tuturor popoarelor lumii rugămintea de a ajuta să se înapoieze în patrie pe miile de studenți chinezi care se mai găsesc în S.U.A.

★

ROMA 10 (Agerpres). — TASS transmite. Recent și-a încheiat lucrările Conferința reprezentanților Federației tineretului comunist din Italia din 35 de provincii din Italia de Sud, care a durat două zile. Domonico Davoli, membru al secretariatului Federației, a prezentat un raport în care a arătat că în regiunile din sudul Italiei Federația numără peste 100.000 de membri, ea pășește în fruntea mișcării democrate a tineretului din sudul Italiei.

In încheierea conferinței a avut loc un mare miting la care au participat cîteva mii de reprezentanți ai tineretului muncitor.

—◇—

In vizită la prieteni

BERLIN 10 (Agerpres). — ADN transmite: Delegațiile străine care au participat la sărbătorirea celei de a 80-a aniversări a președintelui Republicii Democrate Germane, Wilhelm Pieck, au vizitat mai multe orașe și sate din R. D. Germană.

Delegația chineză, în frunte cu tovarășul Ciu De, vicepreședinte al Republicii Populare Chineze, a vizitat orașe din R.D. Germană, monumente istorice, întreprinderi, a stat de vorbă cu oamenii ai muncii.

Delegația romînă, condusă de tovarășul Constantin Pîrvulescu, președintele Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne, a vizitat fostul lagăr de concentrare nazist Buchenwald. Pe teritoriul fostului lagăr, oaspeții romîni și reprezentanții vieții publice din Weimar au declarat că popoarele german și romîn sînt ferm hotărîte să lupte împotriva forțelor reacționare care intenționează să reînvie fascismul și militarismul.

—◇—

Din paginile presei străine

SCHIMBARE LA DOWNING STREET 10?

A fi sau a nu fi? Intrebarea de esență hamletiană pusă în legătură cu posibilitatea unor schimbări ministeriale planează asupra vieții politice britanice. Dilema este cu mult mai complexă decît pare la prima vedere. De cîteva zile guvernul Eden se află sub focul concentrat al criticilor presei — „un uragan de critici" potrivit expresiei lui „Daily Mirror" (și nu-i vorba numai de ziarele laburiste ci și de o seamă de gazete conservatoare al căror ton nu este cu nimic mai moderat decît cel folosit de laburiști. Agenția Reuter transmite că „cabinetul este criticat de toți, începînd cu cei care înainte erau adepți credincioși ai guvernului Eden ca de pildă, „Daily Telegraph", „Daily Mail", „Daily Expres" și „Times" și terminînd cu ziarele de stînga ca „Daily Herald" și „Daily Mirror"). S-ar putea spune că violența acestei campanii a cunoscut un punct culminant atunci cînd ziarul de mare tiraj „The People" a anunțat că „premierul Eden s-ar pregăti să se retragă..." (Pretext: clasicile motive de sănătate). Comentînd această posibilitate, ziarul britanic afirma: „cu cît mai curînd, va fi cu atît mai bine — aceasta este părerea a peste jumătate din deputații conservatori care consideră că Eden a suferit un eșec și sînt îngrijorați de valurile din ce în ce mai intense de critici la adresa guvernului". Este semnificativ că opoziția conservatorilor față de Eden a ajuns la un asemenea grad încît presa laburistă se resemnează să reproducă — de multe ori fără comentarii — criticile la adresa guvernului apărute în ziarele conservatoare.

Ecoul zvonurilor despre demisia lui Eden a căpătat o asemenea amploare încît cercurile oficiale au părăsit tăcerea și au fost nevoite să treacă la desmințiri. Desmințirile acestea n-au fost însă de natură să potolească spiritele (există de altfel precedente care pledează în această direcție). Ziarul „Manchester Guardian" arăta că „desmințirile publicate de Downing Street (aceasta este reședința premierului britanic, n.r.) nu vor face decît să amplifice în mod considerabil zvonurile privitoare la demisia lui Eden".

Cum au luat naștere zvonurile privitoare la o schimbare de persoane la Downing Street 10? Cauzele trebuie căutate în întreaga situație a Angliei. Partenerul minor al S U.A. nu întrevede nici o ieșire din impas (remanierea guvernamentală ce a avut loc recent nu a schimbat cu nimic situația). Ziarul „Daily Herald" a publicat un articol intitulat cu o nuanță de ironie: „Ce ne-a adus Anul Nou" — în care înfățișa tabloul vieții britanice: „Guvernul intră în noul an într-o stare deplorabilă. Nici o pătură a opiniei publice nu e mulțumită de el. Afacerea scandaloasă a exportului de arme indignează întreaga țară. Politica externă e în impas, deoarece guvernul nu izbutește să ia o hotărîre nici în ceasul al doisprezecelea. Costul vieții crește, atingînd noi recorduri. Restricțiile impuse creditului provoacă falimentul micilor oameni de afaceri; ele nu rezolvă problema inflației. Din toate părțile se aud glasuri care cer schimbarea politicii financiare... Anthony Eden nu se bucură de autoritate, iar guvernul său nu se bucură de încrederea prietenilor".

Imaginea aceasta o putem completa cu alta înfățișată de ziarul conservator „Daily Telegraph": „Nu putem trăi în permanență pe baza unui sistem care lovește în cei ce trăiesc din venituri fixe — pensionari, salariați publici, învățători, medici și alții".

La 24 ianuarie 1956 ia sfîrșit vacanța parlamentară de iarnă. Noua sesiune parlamentară este așteptată cu un justificat interes, deoarece, după cum arăta agenția „France Presse", se vor face auzite „întrebări asupra diferitelor aspecte ale politicii guvernului, politică care îngrijorează parlamentul". Printre problemele pe care agenția franceză le consideră cele mai serioase se află „problema creșterii necontenite a costului vieții și problema inflației", ca și „înrăutățirea situației din Cipru agravarea încordării în Orientul Mijlociu, chestiunea armelor vîndute și expediate în secret în Orientul Mijlociu".

Deschiderea sesiunii parlamentare nu-l va găsi pe băncile ministeriale pe Eden și Lloyd, care vor fi plecați la Washington, la întîlnirea cu D. Eisenhower și J. F. Dulles. Imprejurarea aceasta va amîna desigur aprinsa discuție asupra politicii guvernului conservator. Durata existenței acestui guvern se poate afla însă sub un semn de întrebare. Ziarul „Observer" arăta că „mișcarea în favoarea demisiei lui Eden a cîștigat numeroși adepți". Ziarul pune aceasta pe seama faptului că deputații conservatori luînd contact în timpul vacanței de iarnă cu alegătorii lor „au fost îngroziți de iritarea manifestată de alegători pentru faptul că guvernul nu a reușit să împiedice creșterea prețurilor și a păstrat o tăcere aproape totală cu privire la cererile de sporire a salariilor". În privința aceasta, merită să se menționeze că un număr de peste opt milioane de oameni ai muncii au cerut sau sînt pe cale să ceară sporirea salariilor în raport cu costul vieții. Ziarul burghez „Financial Times" a recunoscut recent că în timp ce în ultimele 12 luni salariile au bătut pasul pe loc sau chiar au scăzut, costul vieții a devenit din ce în ce mai ridicat. Dificultățile economice prin care trece Anglia au drept urmare restrîngerea producției în unele ramuri. Așa cum arată ziarele londoneze, mii de muncitori din industria de automobile vor trebui să lucreze zile de muncă incomplecte, ceea ce înseamnă că vor primi salarii reduse. Reducerea consumului intern se reflectă îndeajuns de concludent în faptul că vînzarea în rate a fost în lunile septembrie-noiembrie 1955 cu 42 la sută mai redusă decît în perioada corespunzătoare a anului precedent.

Bilanțul politicii britanice este la fel de jalnic și pe plan extern. „News Chronicle" vorbea despre Orientul Apropiat ca „despre o regiune unde soarele luminează deja osemintele diplomației engleze și unde se prevăd noi jertfe și mai mari dacă nu se va elabora o tactică nouă". De altfel despre osemintele diplomației britanice se poate vorbi și în ceea ce privește alte regiuni ale globului...

Adunați laolaltă toate aceste probleme care frămîntă opinia publică britanică și atunci va părea firească întrebarea: va demisiona Eden? Răspunsul este o problemă pe care viitorul o va rezolva. Ceea ce trebuie de reținut este faptul că guvernul conservator se lovește de greutăți imense.

EDGARD OBERST

Știri externe în 24 ore

TIRANA. — La 10 ianuarie a avut loc la Tirana o adunare solemnă consacrată celei de a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Albania.

BONN. — La 9 ianuarie ambasadorul Uniunii Sovietice în Republica Federală Germană, V. A. Zorin, a făcut o vizită oficială cancelarului R. F. Germane, Adenauer.

PRAGA. — La 10 ianuarie, președintele Republicii Cehoslovace, Antonin Zapotocki, l-a primit pe fostul președinte al Guatemalei, colonelul Arbenz, care se află în prezent în Cehoslovacia.

NEW YORK. — Agenția Associated Press anunță că la 9 ianuarie secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, Dag Hammarskjoeld, a oferit un dineu în cinstea reprezentanților țărilor primite la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale în O.N.U. Au participat reprezentanții **Romîniei**, Ungariei, Cambodgiei, Ceylonului, Finlandei, Irlandei, Italiei, Iordaniei, Laosului, Portugaliei și Spaniei.

WASHINGTON. — Agențiile de presă americane anunță că la 8 ianuarie președintele Eisenhower și-a reluat activitatea la Casa Albă, după o convalescență de aproape patru luni.

PEKIN. — Potrivit unor informații din Laos, la 6 ianuarie s-a deschis la Sam Neua conferința pentru crearea unui nou Front Național Unit în Laos. La lucrările conferinței participă 160 de persoane, reprezentînd diferite naționalități, partide politice, organizații religioase, organizații populare precum și membri ai Comitetului Central al organizației „Neo Lao Ttsala".

BRUXELLES. — In saloanele Gării Centrale din Bruxelles a fost organizată sub auspiciile Asociației pentru prietenia belgo romînă o expoziție de artă populară romînească care se bucură de un mare succes. Pînă în prezent, expoziția a fost vizitată de mii de persoane

PARIS. — După cum anunță corespondentul din Paris al agenției Reuter, greva de 24 de ore a personalului de pe aerodromurile franceze a avut succes. Intre orele 12 în ziua de 9 ianuarie și orele 12 în ziua de 10 ianuarie nici un avion nu a putut decola sau ateriza pe aerodromurile pariziene.

Spectacolele de azi

STELE PE ARIPI — **Patria, Elena Pavel**; ALARMĂ ÎN MUNȚI și ȘURUBUL LUI MARINICĂ — **Republica, București, Gh. Doja, 23 August, Libertății, Olga Bancic**; S-AU CUNOSCUT INTR-O TRĂSURĂ — **Filimon Sîrbu, I. C. Frimu, Infrățirea între popoare**; GIUSEPPE VERDI — **Vasile Alecsandri, Aurel Vlaicu**; LECȚIA VIEȚII — **Lumina, N. Bălcescu**; SEARA DE PETRECERE — **Magheru, Central**; DOMNIȘOARA DE SCUDERI — **Victoria, Al. Popov**; FATA MEXICANĂ — **Tineretului**; SPECTACOL DE VARIETĂȚI, POVESTEA UNEI SANIUȚE, NAZDRĂVĂNIILE UNEI PĂPUȘI — **Maxim Gorki, Timpuri Noi**; PRINȚESA MARY — **Grivița**; SCANDERBEG — **8 Martie**; LA REVEDERE DOMNULE GROCK — **V. Roaită**; EI AU COBORÎT DIN MUNȚI — **Cultural, Flacăra**; SPRE ȚĂRMURI NOI — **Unirea, Popular**; ESTE VINOVAT ED. MARTIN? — **C. David**; BORIS GODUNOV — **Al. Sahia**; POTECI PRIMEJDIOASE — **T. Vladimirescu**; PENTRU 14 VIEȚI — **Carpați**; SOLDATUL IVAN BROVKIN — **Arta**; LEANA — **Munca**; ANNA ZACHEO — **Miorița**; MACLOVIA — **Moșilor**; ORIZONTURI FĂRĂ SFÎRȘIT — **Donca Simo**; CĂȚELUȘUL BUCLUCAȘ — **Ilie Pintilie**; INTR-O PRIMĂVARĂ LA BUDAPESTA — **M. Eminescu**; DRACUL DIN DEALUL MORII — **1 Mai**; EU ȘI BUNICUL — **Volga**; CĂDEREA EMIRATULUI — **8 Mai**; TINEREȚE ZBUCIUMATĂ — **Rahova**; ZVĂPĂIATA — **Boleslaw Bierut**; MAEȘTRII BALETULUI RUS — **Gh. Coșbuc**.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii": Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52